

DE RESERVE OFFICIER

Koninklijke Vereniging van Nederlandse Reserve Officieren

3 2009

Het zojuist onthulde CIOR-monument op het NAVO-hoofdkwartier in Brussel met de drie belangrijkste contribuanten aan de realisatie: Vlnr: Lkol Willem Verheijen, president CIOR en voorzitter KVNRO, KTZ (BE) Jacques Verachtert, permanent vertegenwoordiger CIOR bij NAVO en Kap-cdt (BE) Ben Jonckers, ontwerper van het monument. Foto KTZ (USCG, ret) Henry Plimack.

In deze Reserve Officier:

- Toespraak CIOR van Secretaris-Generaal van de NAVO	<i>pag 5</i>
- Onthulling CIOR-monument in Brussel	<i>pag 8</i>
- Borodino en Stalingrad, battlefieldtour 2012	<i>pag 9</i>
- Thema: reservisten in Afghanistan	<i>pag 10 tot en met 16</i>
- Verslag van de TMPT	<i>pag 19</i>
- Natresmuseum	<i>pag 20</i>
- Verslag van de NRFK	<i>pag 22</i>
- KVNRO Golfdag	<i>pag 23</i>
- CIOR-Milcomp en de Militaire Vijfkamp	<i>pag 25</i>

AANMELDINGSFORMULIER VOOR HET LIDMAATSCHAP VAN DE KONINKLIJKE VERENIGING VAN NEDERLANDSE RESERVE OFFICIEREN

Naam: Registratienr.:
Voorletters: Marinernr.:
Titels: Krijgsmachtdeel: KL / KM / KLu / Kmar *)
Adres: Rang:
PC en woonplaats: Wapen / Dienstvak:
Land: Status: Actief / Regulier / BD *)
Telefoon thuis: Afdeling (zie achterzijde v/h blad)
Telefoon werk: Beroep / Functie:
Telefoon mobiel: Post- / Bankrek.:
E-mail: Machtiging voor incasso: Ja / Nee **)

*) Doorhalen wat niet van toepassing is.

**) Indien u hier Ja omcirkelt geeft u toestemming om de jaarlijkse contributie via een automatische incasso van uw rekening af te boeken.
Voor de tarieven verwijzen we u naar pagina 3 van ons blad 'De Reserve Officier'.

Plaats: Datum - - Handtekening

Dit formulier zo volledig mogelijk ingevuld sturen naar: KVNRO, t.a.v. de ledenadministratie, Postbus 95395, 2509 CJ Den Haag

IDENTITEITSGROEP VREDESMACHTEN

OPSPORING VERZOCHT!

5865 (EX-)MILITAIREN DIE IN KOSOVO HEBBEN GEDIEND.

De Identiteitsgroep Vredesmachten (IVM, onderdeel van de Bond van Wapenbroeders) is op zoek naar 5865 (ex-)militairen in verband met de organisatie van een grote Kosovo reünie medio maart 2010 op de voormalige Vliegbasis Soesterberg. Op deze reünie zijn alle (ex-)militairen welkom die deel hebben genomen aan de missie KFOR alsmede de voorafgaande missies in Kosovo: NAVO-verificatiemissie, Extraction Force (EF), Allied Harbour, Operatie Allied Force, en UNMIK. Deze reünie wordt krijgsmacht breed opgezet dus iedereen is welkom: KM, KL, KLU, KMar.

Bent u zelf uitgezonden geweest voor één van de bovenstaande missies of kent u iemand die in Kosovo gediend heeft? Neemt u dan contact op via onderstaand adres.

Voor meer informatie over de Kosovo reünie kunt u kijken op:

www.vredesmachten.nl

Of mail naar: KOSOVO.reunie@gmail.com,

Secretariaat IVM:
Albert Schweitzerlaan 10,
2641 ZT Pijnacker

De Koninklijke Vereniging van Nederlandse Reserve Officieren is de vereniging voor alle reserve officieren van de Nederlandse krijgsmacht. De vereniging is opgericht te Utrecht op 22 december 1917 en aangesloten bij de Confédération Interalliée des Officiers de Réserve (CIOR) en de Confédération Interalliée des Officiers Médicaux de Réserve (CIOMR).

ALGEMEEN SECRETARIAAT

Postbus 95395
2509 CJ 's-Gravenhage

BESTUUR

alg. voorzitter : lkol W.J.M. Verheijen
vice-voorzitter : kol ir. L.W.A. Vischer
alg. secretaris : maj M.C.J.B. Daverveldt
penningmeester : lkol ing. R. Lievestro
bestuurslid : LTZ1 drs. G.J.S. Leuring

VERENIGINGSBUREAU

(bezoek na afspraak)
Wassenaarseweg 2a
2596 CH 's-Gravenhage
Telefoon (070) 316 29 40
Fax (070) 382 47 78
E-mail bureau@kvnro.nl

LID WORDEN?

Vraag een inschrijfformulier aan bij het verenigingsbureau

CONTRIBUTIE

€ 37,50 per jaar
€ 20,00 aro/vaandrig/kornet/studerend
Abonnement De Reserve Officier:
€ 15,00 per jaar
Korting bij incassomachtiging:
€ 2,50 op alle bedragen
Postbank nr. 380720

REDACTIE DE RESERVE OFFICIER

KLTZ S. Stienstra
Lkol mr. S.H. Steendam
Maj R.F.G. Boissevain (waarnemend hoofdredacteur)
Maj M. de Jong
Maj E.S. Klaver (redactiesecretaris)

E-mail ro-redactie@kvnro.nl

Kopij kan worden ingestuurd naar bovenstaand e-mailadres. Foto's en ander beeldmateriaal zijn altijd welkom, mits van hoge resolutie. De redactie behoudt zich het recht voor zonder opgave van redenen aangeboden kopij te weigeren, in te korten of aan te passen.

VOLGENDE SLUITINGSDATUM KOPIJ:

25 september 2009
Geplande verschijning:
eind oktober 2009

LAYOUT EN DRUK

Compact drukwerken n.v.
Postbus 2054
6201 CD Maastricht

REDACTIONEEL

Zoals u in dit blad kunt lezen, is onze reguliere hoofdredacteur veilig terug in Nederland. Daar zijn we uiteraard allemaal erg blij om, maar voor mij betekent het ook dat de aflossing er is. Ik neem daarom wederom afscheid, zoals het een reservist betaamt als de vaste kracht weer beschikbaar is. Ik zal de neiging tot terugblikken in dit redactioneel onderdruken en in plaats daarvan kort stilstaan bij een aantal defensiegerelateerde nieuws-onderwerpen van de afgelopen weken.

De defensiebrede conditieproef wordt ingevoerd voor al het militaire personeel en dat levert natuurlijk wat voorzichtig gemor op bij enkele bonden. Weliswaar is de proef voorlopig nog zonder 'rechtspositionele gevolgen' bij herhaaldelijk niet halen, maar dat lijkt een kwestie van tijd. De meeste bezwaren komen van de kant van het vlootpersoneel, omdat er op de schepen onvoldoende mogelijkheden zijn om in vorm te blijven. Daar zit wat in: de keerzijde van de verplichte conditieproef moet immers zijn dat iedereen in de gelegenheid is om te trainen in de baas zijn tijd. Om die laatste reden zal het voor reservisten niet zo'n vaart lopen met 'rechtspositionele gevolgen'. Het zal immers lastig zijn om een werkbare regeling voor training in diensttijd te maken. Naar mijn mening zijn de eisen overigens zodanig, dat iedereen daar zelf al aan moet willen voldoen als hij of zij in een uniform wil rondlopen. Misschien niet op de dag dat je schip binnenloopt of de dag nadat je vanuit je kantoorstoel in uniform wordt geroepen, maar toch zeker wel kort daarna. Bij mijn eigen eenheid gaan we de komende tijd de proef en de daarna volgende KL Fysieke Inzetbaarheids Test (FIT) in avonden en weekeinden trainen en afleggen. Iets wat volgens mij bij onder andere de Natres en GLR al veel langer gebeurt.

Dan viel vandaag het bericht op dat defensie nog eens veertien Bushmastervoertuigen gaat aanschaffen ter vervanging van materieel dat verloren is gegaan. Het is een klein zichtbaar stukje van de enorme impact die de operatie in Uruzgan heeft op al het materieel. Niet alleen door voertuigen die verloren gaan door IED's (Improvised Explosive Devices, in de volksmond bermbommen genoemd), maar ook door zeer snelle slijtage. Een deel van de meerkosten, zoals deze Bushmasters, komen uit een apart potje. Maar de verhoogde slijtage van allerlei spullen zal toch echt op de defensiebegroting drukken. En dan schijnt er ook nog eens bezuinigd te moeten worden...

Tenslotte las ik over de enorme toeloop aan sollicitanten bij defensie, met name bij de KL. De wervings- en selectieorganisatie kan het nauwelijks aan en heeft al extra keuringsartsen moeten aanstellen. Het is de bekende keerzijde van economisch moeilijke tijden, dat mensen op zoek gaan naar banen bij de overheid en meer specifiek bij de krijgsmacht. Het is te hopen dat deze toeloop ook een behoorlijk aantal geschikte kandidaten oplevert en dat daarmee de vulling van verschillende eenheden op peil komt. De cijfers over vulling van eenheden vragen trouwens wel een zeer kritische blik: één van de komende bezuinigingsmaatregelen is dat personeel dat langdurig afwezig is voor opleiding of door ziekte, veel langer op de appellijst van de eenheid blijft staan. Dat is mooi voor de cijfers, maar de commandant heeft er natuurlijk niets aan. En dan heb ik eindelijk ook in dit nieuws een 'haakje' om reservisten in beeld te brengen. Want een commandant mag die medewerker op cursus weliswaar nog niet laten opvolgen, maar het huidige beleid maakt backfill door een reservist wel mogelijk. Misschien moeten we daar eens wat meer aandacht aan schenken.

Ik heb toch nog even nagekeken wat ik in mijn vorige 'laatste' redactioneel schreef in 2006. Daar noemde ik onder andere de ruimte die een redacteur heeft in dit redactioneel: het is duidelijk een persoonlijke mening, geen verenigingsstandpunt. Zover als een columnist ga je niet, de redactie hoeft niet de luis in de pels van vereniging of bestuur te worden. Het is aan de redactie om de balans te bewaken en ik wens hen daar veel succes bij.

Raymond Boissevain
majoor der artillerie

KONGSBERG

KONGSBERG NORCONTROL IT AS

C-Scope - the World's most advanced Vessel Traffic Service (VTS) System features:

- Service-oriented architecture
- Geographical-information-system based Operator Client
- Open standards: ODBC, WMS (OGC), XML, TCP/IP, etc
- 2D and 3D views
- Warning calculations in 2D and 3D
- Geo-referenced maps, charts and imagery: S-57, S-63, MIF, ADRG, TIFF, JPEG, DTED, MrSid, etc
- Dynamic risk assessment
- High quality radar video
- Centralised tracking
- Intelligent sensor fusion
- Above- and below-water sensors
- Radar/radio coverage analysis
- Drift models for search and rescue/oil spill
- Meteorological and oceanographic data
- CPA, TCPA and Interception tool

WORLD CLASS – through people, technology and dedication

Kongsberg Norcontrol IT

P.O. Box 1024

NO-3194 Horten, Norway

E-mail: knc.webmaster@kongsberg.com

Fax.: +47 33 04 57 35

Telephone: +47 33 08 48 00

www.kongsberg.com

NAVO SG JAAP DE HOOP SCHEFFER SPREEKT CIOR VOOR OP STEEDS BELANGRIJKER WORDENDE ROL VAN RESERVISTEN

Op 18 mei 2009 is door CIOR en de KVNRO een bijeenkomst gehouden op het NAVO-hoofdkwartier te Brussel. Voor deze bijeenkomst waren alle reserveofficieren van de landen die bij CIOR aangesloten zijn uitgenodigd. Onder de aanwezigen waren ook ruim 100 Nederlandse reserveofficieren en alleen hierom al kan de bijeenkomst als een succes worden gezien. Op de bijeenkomst was NAVO secretaris-generaal Jaap de Hoop Scheffer als keynote speaker uitgenodigd, een uitnodiging waaraan hij graag gevolg heeft gegeven. Hieronder vindt u de Engelse tekst van zijn toespraak.

NAVO Secretaris-Generaal Jaap de Hoop Scheffer

Colonel Verheijen, ladies and gentlemen, officers from CIOR,

Thank you for your nice words. It is an honour for me to have been invited to speak to you this afternoon, and I am excited to have been able to accept your invitation. The end of my term as Secretary General is near, it is the last opportunity for me to be able to do something that I find very important, to thank you and the essential work you as reserve officers bring to NATO.

During my term as Secretary General I have had the honour to visit many NATO led operations abroad. I talk to soldiers, marines and pilots, as well as to many civilians, who are also risking their life. Amongst the soldiers I see more and more reservists. I am sure that amongst you today are lots of people with recent operational experience on NATO missions. I am equally surprised that many agencies of the international secretariat have rules with regard to the use of reservists and there are people amongst them who have been on missions alongside you.

Your organization represents more than a million reservists, 28 member states and five partner countries and one guest country. I believe 34 countries are present here today. Your

organization plays an essential role to make sure that the reservists receive the best treatment possible and that they are able to contribute efficiently to all aspects of the missions. But your organization also has another essential role to play: keep the public informed about the role reservists play and the role they play in the armed forces of their countries.

I believe as well that today that role is even more important. We go through the worst financial crisis this world has ever known. That crisis is bound to have an effect on the armed forces of today. Governments looking for cuts to be made will certainly look at the reservists for an easy solution to cut costs. Other governments will on the contrary propose to cut down the number of regular forces and place a bigger emphasis on the use of reservists. In both cases you will be affected by those measures.

De belangstelling was overweldigend

On the same note, companies who employ reservists and face the risk of losing (reservist) staff for a mission abroad, might want to consider terminating those contracts out of economic reasons. Taking those possibilities into account, I hope your organization will stand up for those reservist interests and defend the needs they have and underline their unique capacities.

I expect you also to think about the future role of reservists, help them define their future and help them find their position in that future. Now, I think it is helpful to reflect on a couple of possible tasks reservists might have in the next couple of years.

Let me give you some examples. NATO-led forces are now operating throughout Afghanistan; we have a Training Missi-

on in Iraq; Partner nations have deployed alongside Allies on Operation Active Endeavour; air policing is being successfully conducted on behalf of several Allied nations; a massive humanitarian operation was conducted in support of Pakistan following the earthquake in 2005; our forces in Kosovo have continued to keep the peace through some very challenging times, including through the period of self-declared independence last year; we have trained and provided logistic and airlift support to the African Union; and we are now conducting counter-piracy operations off the Horn of Africa.

KVNRO-lid Kol Hans van Baalen discussieert met NAVO SG Jaap de Hoop Scheffer

All of these are 'firsts' for the Alliance and demonstrate NATO's amazing flexibility and ability to adapt to the prevailing circumstances. But as I mentioned, they can also give us some important indicators for the future. And I should like to highlight four key areas.

Expeditionary force to deploy in crisis

First, our operations will continue to be not just increasingly varied, but also increasingly expeditionary in nature. Yet at the same time we shall need to retain the ability to conduct Article 5 collective territorial defence operations – both on our own territory, and on the territory of fellow Allies. Today, I don't believe it is in any Ally's interest, neither militarily nor economically, to keep armed forces solely for the territorial defence role. So it will be necessary to get the right balance

between the two requirements and develop the forces and capabilities that have the flexibility and adaptability to operate across the full spectrum of military operations, from crisis management and peacekeeping through to war fighting. This will require forces, and capabilities, that are more useable, more deployable, and more sustainable – and reserve forces, both individuals and units, will also need to be more expeditionary in nature. I also believe we will need certain forces on a far higher state of readiness so they can deploy at the very first hint of a crisis. Again, for you as reservists, this is likely to have an impact on the amount of warning time you may receive before you are called up and expected to deploy.

Lkol Willem Verheijen dankt namens CIOR de NAVO SG Jaap de Hoop Scheffer

More maritime operations

Second, I believe we shall see an increased requirement for maritime operations. Operation Active Endeavour has been running for almost eight years now and it is most successful demonstration of the Alliance's ability to conduct maritime monitoring and surveillance operations. For a short period, the operation also included providing protection to high value commercial shipping passing through the Straits of Gibraltar. This was to protect shipping from a potential sea-borne terrorist threat. Within the past six months, we have seen two major Allied maritime deployments to the Horn of Africa to protect commercial and humanitarian shipping from piracy. And as the Arctic ice cap melts, we see northern sea lanes becoming economically viable, and we need to consider the implications for search and rescue at sea in these remote and inhospitable arctic waters. All these factors convince me of the need to focus more of our attention on the maritime security dimension, and this could well have implications for the relative balance of reserves across the three armed services.

Mix of political, diplomatic and economic measures

Third, we have clearly seen that successfully dealing with today's security challenges requires not just military force – we need to apply a coherent mix of political, diplomatic, economic measures alongside the military ones. NATO has some of these tools available, but not all. This means that NATO increasingly needs to act in concert with those organisations and institutions that can provide the missing elements – and

this has led to what we call the 'Comprehensive Approach', where NATO prepares, plans and operates in a coordinated manner with other international actors. Although the primary organisations NATO works alongside on operations are the United Nations and the European Union, we also have increasing contacts with a broad variety of Non Government Organisations - the International Commission of the Red Cross is a good example, but there are many others. For NATO, this heralds a sea change in the way we think and organise ourselves. We have to get used to the fact that we are just one piece of a much broader puzzle. And we also have to get used to working with organisations that follow their own philosophy and abide by their own rules.

NAVO SG met het organiserende committee van het CIOR presidency.

All this makes a 'Comprehensive Approach' much more difficult in practice than it may appear in theory. But here, I hope some of you might have a major role to play. I imagine that a number of you might well work for these other organisations and institutions on a day-to-day basis. In which case, I would encourage you to use every opportunity in your place of work to build the mutual understanding that will underpin the successful implementation of a true Comprehensive Approach. And this type of broader knowledge and understanding acquired during your 'day job' – if I may use that term – is one of the many attributes that reservists offer. But for those of you who don't work on a daily basis in such organisations and institutions, then you will need to be prepared to be working more and more closely with them on operations, and you need to know how they function, and how you can get the best out of them to complement the NATO contribution.

Specific training and capacity building

Finally, training and capacity building are two fields where NATO expertise is actively, and increasingly, being requested. We have been supporting the African Union for several years by providing specific training for their staff officers, and we have gained considerable experience in Iraq, where we have been training and educating their national security forces. In light of these successes, and looking to the current needs in Afghanistan, NATO Heads of State and Government agreed last month to establish a NATO Training Mission in that country. We are now busy here implementing that Summit decision. So whether

it be in Afghanistan, or elsewhere, I predict that training and education will become an ever more important field of activity for NATO armed forces, including for you, the reservists.

Ladies and Gentlemen,

I have highlighted four examples for you where I believe the trends from the recent past can offer valuable pointers for the immediate future. There are many others I could have mentioned – but I do not wish to monopolise the talking this afternoon. Instead, I feel it would be far more valuable to give you the opportunity to ask me questions. So before I open up the floor to you, let me conclude by repeating what I said earlier. Quite simply, your dedication and commitment as reservists, make your countries' armed forces more effective. And this in turn, makes NATO more successful.

Alle aanwezige reserveofficieren van de artillerie voor het monument

Thank you very much for all that you do on behalf of the Alliance.

Secretary General of NATO, Jaap de Hoop Scheffer

CIOR-MONUMENT BIJ NAVO-HOOFDKWARTIER

Afgelopen jaar bestond de *Confédération Interalliée des Officiers de Réserve* (CIOR) zestig jaar. Om dat te gedenken is op 18 mei een monument onthuld bij het NAVO hoofdkwartier te Brussel.

Bij de onthulling waren de President en zijn team, de Vice-Presidents van CIOR, verschillende andere functionarissen en een groot aantal geïnteresseerde reserveofficieren aanwezig. De onthulling van het monument werd ingeleid met korte toespraken door CIOR-President Ikol Willem Verheijen en de permanente vertegenwoordiger van Canada bij de NAVO, Robert McRae, waarna zij samen het monument onthulden.

HET MONUMENT

De sculptuur heet 'Reservist is twice a citizen' naar de bekende uitspraak van Sir Winston Churchill en is ontworpen door de Belgische reservecommandant Ben Jonckers. De reservist is uit de achtergrond van zwaar plaatstaal gesneden en staat daar voor. Daarmee wordt gesymboliseerd hoe een reservist uit de ene omgeving in de andere stapt, maar tegelijk tweemaal dezelfde is. Op de staalplaat staan de CIOR-landen van de eerste zestig jaar, op volgorde en met jaartal van toetreding.

Het feit dat er een monument bij het hoofdkwartier is geplaatst is op zich al bijzonder, het is het enige in zijn soort! Voor plaatsing moesten dan ook alle NAVO-leden toestemmen en dat heeft er mede voor gezorgd dat de onthulling pas een jaar na de zestigste verjaardag plaatsvond.

De delegatieleiders van alle zeventien aanwezige nationaliteiten vlak na de onthulling. (Foto KTZ (USCG, ret) Henry Plimack)

SEMINAR

Na de onthulling en aansluitende lunch volgde een seminar, waar de aanwezigen werden toegesproken door de Secretaris Generaal van de NAVO, Jaap de Hoop Scheffer, door de voorzitter van de Nederlandse vaste kamercommissie voor Defensie kol (R) Hans van Baalen en CDR (IT) Giovanni Galoforo van de International Military Staff. De toespraak van De Hoop Scheffer staat in dit blad.

NEDERLANDSE DELEGATIE

Nederland was met een groot aantal reserve-officieren vertegenwoordigd op deze dag. Dat was mede te danken aan de uitstekend georganiseerde reis die werd aangeboden, ondersteund door Defensie met vervoer en een oproep in werkelijke dienst voor de actieve reservisten. Het Nederlandse stempel op de dag mocht er dan ook zijn; niet alleen ons grote aantal, maar ook met twee Nederlandse sprekers, een Nederlandse CIOR-President en onze vlag in het rijtje van de oprichters van CIOR.

maj Raymond Boissevain

Kol (R) Hans van Baalen met de CIOR presidency team voor het monument

BORODINO EN STALINGRAD

BATTLEFIELDTOUR IN 2012

Twee veldtochten, twee beslissende momenten in de geschiedenis van Europa. De Franse en Duitse pretenties om de hegemonie van Europa liepen beiden vast in het enorme Rusland. Talrijke boeken zijn erover geschreven, vele films zijn hierover gemaakt en zelfs op muzikaal gebied zijn deze veldslagen vereeuwigd. Hoe mooi zou het zijn om deze plaatsen eens met eigen ogen te aanschouwen en de gangen van de Franse, Duitse en Russische legers en hun legendarische commandanten te volgen.

BORODINO

Na het verlaten van het gehucht waar het station zich bevindt, ontrolt zich voor het oog een lieflijk, zacht glooiend weideland, doorsneden door beekjes. De heuvels worden geflankeerd door bospercelen van berken en dennen. Op de open velden is hier en daar een los bosje te zien. Het geurt heerlijk naar zomer. Overal staan bloemen kleurig in bloei en in de verte glimmen de gouden koepels van een vrouwenklooster. Borodino moet er op 7 september 1812 ook ongeveer zo uitgezien hebben. Alleen stonden er toen, aan de vooravond van de grootste eendaagse veldslag tijdens Napoleons veldtocht naar Rusland, tientallen tot de tanden gewapende Russische en Franse divisies en brigades tegenover elkaar. Daaraan herinneren nu nog de tientallen monumenten en gedenksteden van de eenheden van het Russische Imperiale Leger van Tsaar Alexander I. De slag eindigde onbeslist, maar was wel het signaal dat de Fransen verslagen konden worden en hij betekende het einde van de Franse opmars in Rusland. Napoleon zei er volgens de overlevering het volgende over: de slag bij Borodino was de mooiste en de ergste die ik meemaakte, de Fransen toonden zich een overwinning waardig, maar de Russen hebben het verdiend niet overwonnen te zijn.

Museum in Borodino (foto: maj Erik Klaver)

STALINGRAD

“Twee hamers, elk bestaande uit miljoenen tonnen metaal en levend mensenbloed, wachtten op een signaal – een in het noorden en een in het zuiden. De aanval werd geopend door de troepen ten noordwesten van Stalingrad. Op 19 november 1942, om 7 uur 30 ‘s ochtends, begon een massale inleidende artilleriebeschieting van de zuidwestelijke frontlinie en het Don-front, die tachtig minuten duurde. Een vuurwals stortte zich op de stellingen ingenomen door het 3e Roemeense leger. Om 8 uur 50 gingen de infanterie en de tanks tot de aanval over. Het moreel van de Sovjetroepen was uitzonderlijk goed. De 76ste divisie trok ten aanval onder de klanken van een mars,

gespeeld door het fanfarekorps.” Zo beschreef Vasili Grossman in zijn indrukwekkende epos ‘Leven en lot’ het begin van het beslissende tegenoffensief van het Rode Leger tegen de Duitse belagers van Stalingrad. De twee hamers troffen elkaar op het beheersende terreindeel ‘heuvel 102’, zoals Mamajev Kurgan in legertermen heette. De tanks van 102 tankbrigade en de voorhoede van het 62e leger maakten er op 26 januari 1943 contact. Tegenwoordig staat op deze heuvel een van de grootste oorlogsmonumenten ter wereld: Het Moederland roept!

Stalingrad (foto: Bernt Rostad bron: www.flickr.com)

BATTLEFIELDTOUR

In 2012 is het 200 jaar geleden dat de Slag bij Borodino plaatsvondt en 70 jaar geleden dat de slag om Stalingrad begon. Dat is een mooie gelegenheid een battlefieldtour naar deze slagvelden te organiseren. Ik wil daarvoor, bij voldoende belangstelling, graag het initiatief nemen. Ik roep daarom (amateur) krijgshistorici onder de leden die de inhoudelijke voorbereiding en uitvoering ter hand willen nemen en leden die zich voor de logistieke organisatie willen inzetten op zich bij mij te melden om de mogelijkheden te onderzoeken. Daarnaast roep ik leden die belangstelling hebben om aan een dergelijke battlefieldtour deel te nemen dit bij mij te melden.

Maj Erik Klaver

E-mail: Borodino2012@mail.ru.

OPSPORING VERZOCHT...

Van alle oorlogsvrijwilligers van de KM, KL en Klu die zijn opgeleid voor de diverse taken binnen onze Krijgsmacht in Engeland, Schotland en de Verenigde Staten. Tevens is dit een uitnodiging voor hen die wel de status van oorlogsvrijwilliger hebben (Indië periode) maar niet in de bovengenoemde landen zij opgeleid.

Wij nodigen u allen uit voor onze jaarlijkse reünie op 15 oktober a.s. die gehouden wordt in de Bernhardkazerne te Amersfoort.

Alle bekende adressen krijgen automatisch bericht en zij die niet bij ons bekend zijn, zijn van harte welkom.

Informatie en aanmelden bij L.J.C.van Alphen, Westdijk 3 3244 BM Nieuwe Tonge. Telefoon: 0187-651447 of per e-mail: ljcvanphen@planet.nl

DAGBOEK VAN EEN RESERVIST OP UITZENDING (DEEL 2)

door: Marc Daverveldt

MAANDAG 17 FEBRUARI

Zoals ik al aankondigde in de afsluiting van mijn vorige bericht, kondigde zich nieuw hoog bezoek aan. Inmiddels hebben de media er het nodige over gemeld: de Premier en de Staatssecretaris zijn langs geweest. En omdat het begeleiden van bezoek een van mijn taken is, heb ik dus een deel van het bezoek van beide heren mogen begeleiden. De voorbereiding van dit bezoek was soms best stressen, want het is niet niks. Ook het veiligheidsaspect en dan vooral de geheimhouding, zorgden af en toe voor komische situaties. Zo werd er tijdens de voorbereiding alleen gesproken over de VVIP, de Very Very Important Person. Sommige collega's stonden ons vervolgens aan te kijken of wij wel helemaal spoorden, maar we hebben de naam van de heren tot ongeveer 24 uur tevoren in een hele kleine kring kunnen houden op basis van need-to-know. Totdat een van ons zich versprak tijdens een van de coördinatievergaderingen... 'want dan gaat de premier Shit, dan gaat de VVIP...' Hilariteit alom, maar gelukkig gingen de collega's daar verder op een goede wijze mee om. Ik moet zeggen dat ik de komst van beide heren toch een mooi signaal vond. Ze geven hiermee aan dat in elk geval de regering ons werk hier belangrijk vindt. Dat is toch een stukje erkenning. En het was de eerste maal dat de premier een nacht is gebleven. Ik heb geen waardering voor het TK-Hilton van hem gehad, maar ook de volgende ochtend lachten beide heren van oor tot oor en was het maken van foto's met individuele militairen hen niet te veel. Omdat ik mij vooral op de staatssecretaris moest richten, heb ik een deel van de gesprekken die hij heeft gevoerd, kunnen volgen. Wat mij hierbij opviel was dat hij zeer veel inhoudelijke kennis had van de materie en oprecht geïnteresseerd leek in de verhalen die de verschillende militairen hem hadden te vertellen. Het laatste wat ik er over wil zeggen is dat het met name de entourage er om heen is die de stress veroorzaakt. De heren zelf voldeden aan alle verzoeken die hen werden gedaan en volgden zonder tegensputteren het programma dat voor hen was opgesteld.

Premier en Staatssecretaris in gesprek met personeel van de ROLE2

Kortom, ook dit was weer een hoogtepuntje om op teug te kijken en belangrijker, er was ook weer een mooie foto toe te voegen aan het fotoalbum. Jammer alleen dat ik er met bril op sta, want net die dag had ik last van mijn ogen en kon ik mijn lenzen niet in. De eerste keer in 4 weken...Ijdel? Wie? Ik? Grrrrmmppppfff. Een van onze Australische collega's sloot de evaluatie later af met: 'So I have seen Harry Potter, but what's he doing in Afghanistan..?'

Enfin, de premier en de staatssecretaris waren de lucht weer ingevlogen en het volgende bezoek viel eruit en diende zich aan. Dit keer een delegatie uit het Franse parlement, dezelfde dag nog. Ook hiervoor weer een programma in elkaar gekleurd en gezorgd dat iedereen die een rol had, deze kende en vlekkeloos zou spelen. Gelukkig was dit gezelschap iets kleiner en werd een deel van het genoemde programma begeleid door de Franse SNR (Senior National Representative, zeg maar de baas van de Fransen in Uruzgan). Dit is een officier van de Chasseurs Alpinnes, de Alpenjagers. Dit regiment heeft hele grote, zwarte baretten. De legende zegt dat die baretten vroeger gebruikt werden om tijdens pauzes de voeten in te verwarmen, maar of het waar is? Ik weet het niet, maar ook Asterix riep al dat die Fransen rare jongens zijn. Overigens loopt Obelix hier ook rond. Dat is een Noorse collega die gewoon over zijn hele lichaam zo ongelofelijk groot is dat hij al snel die bijnaam te pakken had.

En zo krijgt iedereen zo zijn beurt. Een van de collega's is adjudant bij de militaire administratie. Hij liep op een avond naar buiten. Normaal is dat niet zo'n probleem, maar de nachten zijn hier donker. En dan bedoel ik dus pikzwart en je ziet geen hand voor ogen, maar wel een uitbundige sterrenhemel, tenminste, als het onbewolkt is. Een ander feit hier is dat er collega's zijn die overal manshoge betonblokken hebben laten slingeren (menhirs van Obelix?). Je voelt hem al aankomen. Onze pantsergevechtsadmeur vond het niet nodig om een lampje mee te nemen en liep dus keihard tegen een van die legostenen aan. Glad niet gezien. Zijn aangezicht was daardoor ernstig beschadigd, maar hij heeft niet gehuild! De foto-cartoon die een andere collega in een eerder stadium had gemaakt, was nog bijna sneller dan hijzelf voorzien van een gezwollen en rode neus. De volgende ochtend had een andere collega zelfs een strip gemaakt om de kameraden die onze koffie opdronken in geuren en zwart-wit (vooral zwart) te vertellen hoe het ongeveer gegaan was. Ik wacht zelf gelaten af wanneer ik de beurt krijg en hoe die er uit zal zien. Vluchten kan niet meer... Dit soort humor is een wezenlijk onderdeel van het dagelijkse leven hier en het is verbazingwekkend hoeveel creativiteit men hier aan de dag legt om dit soort practical jokes te creëren en uit te voeren.

Ondertussen heb ik er nog een taakje bij gekregen. De politiek wil dat we nog meer aan opbouw gaan doen. Dat is ingevuld doordat aan de TFU een team van medewerkers van Buitenlandse Zaken en Ontwikkelingssamenwerking is toegevoegd. Zeer gedreven en capabele mensen, met name op gebied van hun expertise: politiek en opbouw. Helaas begrijpen ze niet altijd hoe de militaire hazen lopen en daarnaast mogen ze niet zonder persoonsbeveiliging de deur uit, want ze mogen als burgers geen wapens dragen en niemand mag ongewapend het kamp af. Ondertussen noemen ze zichzelf wel het CIVPEL (Civiele Pe-

loton). Aan mij de schone taak om ze te helpen daar waar ze tegen de eigenaardigheden van het militaire bedrijf aanlopen. Verder is het aansturen van het team persoonsbeveiligers een van mijn taken. Kortom, inmiddels komen ze met allerlei probleempjes en problemen bij mij. Vaak kan ik ze met een korte uitleg doorverwijzen naar de juiste persoon en verdwijnt het probleem als sneeuw voor de zon. Is het spannend? Nee, maar wel nuttig omdat je daardoor smeerolie bent in de organisatie.

Een van onze POLAD's die zo uit Kelly's Hero's is weggelopen.

Een van de leuke aspecten hier is de internationale omgeving hier. Maar daarover later meer. Wanneer? No worries, mate! It will be here soon! Say that again?

MAANDAG 24 FEBRUARI

Sinds mijn laatste nieuwsbrief is het hier wat rustiger geworden. Of beter, heb ik het wat rustiger gekregen. Want het aantal bezoeken blijft hoog. Nu schijnt dat er hier bij te horen, want van mijn voorganger en ook van anderen hoor ik dat het min of meer de norm is. Het zal voor mij een gevoelskwestie zijn, mede ook omdat ik nauwelijks heb kunnen indribbelen. En het vinden van je weg in een organisatie die al staat is niet altijd even makkelijk. Tel daarbij op dat het militaire bedrijf toch wat andere mores heeft dan de civiele samenleving en mijn gevoel van drukte is daarmee makkelijker te verklaren.

Terug naar mijn dagelijkse werkzaamheden. Voor elk bezoek moet een plannetje worden gemaakt. In jargon heet dat een order. Ik mag dus elke keer zo'n order in elkaar zetten. Militairen onder ons weten hoe dat werkt. Maar in de afgelopen 20 jaar als reservist heb ik eigenlijk alleen maar op plaatsen gezeten waar ik orders moest uitvoeren of op de uitvoering ervan moest toezien. Zelf een order schrijven heb ik niet of nauwelijks gedaan in deze periode. Dat was dus effe lastig... zeker ook omdat het in het Engels moet. Deze orders worden door de Chef Staf nagekeken en je raad het al, deze Australische meneer is echt beter in het Engels dan ik... Inmiddels gaat dat beter en nu 'betrap' hij me nog maar op een enkel (taal) foutje in mijn orders. En dan bedenk ik me maar dat mijn Engels nog altijd beter is dan zijn Nederlands... hoewel ook hij grote sprongen vooruit maakt. Hij kan al 'dropje' zeggen, nu moet hij ze alleen nog leren eten.

Over eten gesproken, dat is op zich prima hier. Zeker als je bedenkt hoe alles hier naar toe wordt gebracht. Onze G4 (hoofd logistiek) zegt gekscherend dat we alles door een rietje naar Afghanistan toe zuigen. Ik denk dat hij gelijk heeft. Veel komt door de lucht, maar er komt ook veel met jingle-trucks. Het eten wordt veelal in diepvriestoeestand hier naartoe gebracht. Er moe-

ten immers een kleine 2000 man dagelijks van voedsel voorzien worden. Dat is een hele opgave. En het lukt, niet alleen qua hoeveelheden, maar ook qua smaak. Het is prima voor elkaar. OK, ik mis wel het gekookte eitje, want er kunnen geen verse eieren hier naar toe worden gebracht. Zo zijn er nog wel een paar dingen te verzinnen, maar in algemene zin is het prima. En in mijn functieomschrijving stond dat ik recht heb op ontbering...

Alles hierboven heb ik eergisteren geschreven. Vandaag is anders. Gisteren is er hier een Amerikaans voertuig met vijf man erin op een bermbom gereden. Drie van hen kwamen gelijk om en de vierde is vannacht in het ziekenhuis op de basis overleden. Drie Amerikaanse collega's en een lokale tolk. Een hoge prijs. En we weten dat het ons ook had kunnen overkomen. Dat stemt tot nadenken. Zeker als je de gruwelijke details hoort hoe het is gegaan. Terwijl ze op weg terug waren van een schooltje dat ze feestelijk hebben geopend. En het bizarre is dat het leven gewoon doorgaat. Vandaag werd er carnaval gevierd. Onze generaal heeft de Amerikanen aangeboden om de festiviteiten te cancellen. Maar zij wilden dat wij er toch mee doorgingen. Ik ben niet gegaan, want ik vond het echt niet gepast.

Vanochtend zijn we naar de schietbaan gegaan voor onderhoud van onze schietvaardigheid. Wat daar gebeurde leek in de verste verte niet op datgene wat ik ooit in Nederland heb geleerd. Niet op gebied van schietvaardigheid en ook niet later op gebied van wapenonderhoud. Voor de tweede keer in mijn carrière van 27 jaar bij de KL heb ik aan gevechtsschieten gedaan. De eerste keer was ergens in de jaren 80 met een Uzi. Nu had ik een pistool en een Diemaco bij me. De oefeningen hielden in dat we met vuur en beweging een soort haasje over voorwaarts en daarna weer achterwaarts deden. Dat lijkt makkelijk, de een loopt een paar stappen, de ander geeft hem dekkingsvuur. Naar zo eenvoudig is het niet. Allereerst hadden we uiteraard onze scherfvesten en opsvesten aan en onze helmen op. Verder moesten we telkens een tweetal schoten op een schijf afgeven, de knielende schiethouding aannemen en nog eens twee schoten afgeven. Dat door de knieën gaan was geen probleem, maar na een anderhalve uur was mijn linkerbovenbeen totaal verzuurd. Telkens nadat we knielend schoten hadden afgegeven, moesten we weer opstaan (met een geweer in de aanslag) en verder lopen. Nu, vanavond, voelt dat been nog steeds totaal verzuurd aan. Je wordt ouder, papa... Aan het einde van de schietochtend was de kleding aan mijn bovenlijf totaal doorweekt van het zweet, terwijl de temperatuur slechts 14 graden was vandaag. Heftig, maar ook realistisch.

Nee, niet de Dirty Dozen maar uw secretaris met collega's

Maar ook het onderhoud is veranderd. Niet alleen omdat we andere wapens hebben dan in de tijd dat ik nog actief diende, maar ook omdat de inzichten over hoe dit onderhoud gepleegd moet duidelijk veranderd zijn. Zo moeten de wapens niet meer dik ingeolied worden zoals vroeger, maar moet er een beperkt aantal druppeltjes op de bewegende delen worden verspreid. Want veel olie trekt veel zand en stof aan en dat wil je juist niet in je wapen hebben. Maar ook het uit elkaar halen en weer in elkaar zetten was geen sinecure. Vroeger (Vroegah) in de opleiding en daarna deden we het wel eens voor de grap met een blinddoek om, maar nu heb ik echt zitten puzzelen en ja, ik heb het voor elkaar gekregen om de afsluiter achterste voren in mijn Diemaco te stoppen. Waarom? Omdat ik weliswaar regelmatig schiet, maar eigenlijk nooit wapenexercitie of -onderhoud doe. Dat onderhoud wordt uit een m.i. verkeerde vorm van efficiëntie door de wapenmonteur gedaan en als ik op de kazerne in Nederland ben, krijg ik zelden een wapen in handen. Dat ligt 'veilig' achter slot en grendel. Maar zo 'veilig' is het eigenlijk niet, want nu ik in een inzetgebied ben, blijkt dat ik het eigenlijk niet voldoende ken om het ook goed te kunnen onderhouden. Maar goed, het schieten gaat wel. Ik heb mezelf niet in de voet geschoten en ook mijn collega's hebben het overleefd zonder dat er afgeplakt hoefde te worden...

Dan nog een paar humorvolle momenten: gelukkig hebben we die hier veel, ondanks het sombere deel dat ik hiervoor heb geschreven. Collega A zegt oprecht tegen collega B (beiden zijn man). "Goh, wat ruik je lekker. Welke aftershave gebruik je?" B: "Dank je, weet je het zeker? Ik heb vandaag geheim archief verbrand en ik stink volgens mij naar rook." A: "Ik denk dat ik al te lang in een uitzendgebied zit... grmpffill."

Aan de spare-ribs met alcoholvrij bier

Nog een: Vanavond hadden we spareribs bij het diner. Je weet wel, van die halve karkassen op je bord. Een kansloze missie om die op te eten met onze plastic wegwerpmesjes, dus al gauw kwamen de zakmessen en zo op tafel om van die karkassen behapbare brokken te maken. Nadat er alleen nog wat afgekloven botjes restten, zaten we met een ander probleem: hoe krijgen we onze messen weer schoon? Gelukkig zijn militairen inventief en kwam er iemand op het idee om wat heet theewater te halen. Eerst natuurlijk aan tafel de afwas gedaan en waren onze messen weer schoon. Vervolgens werd er weer een kop theewater gehaald om er dit keer de vingers in de reinigen. Waarop een van de collega's mopperend opmerkte: 'Wat een ballentent is dit toch: Geeneens een schijfje citroen in de vingerkommetjes...' Tsja, het is behelpen hier....

WOENSDAG 11 MAART

Tijd voor een BUB uit TK. BUB staat voor Battle Update Briefing. Waar we mee 'battelen'? Tsja, vooral met logistiek en de problemen van het alledaagse leven in een quala in het Afghaanse... ofwel, hoe plan ik meer dan 24 uur vooruit!

Eerder was ik nogal teleurgesteld, dat ik niet mee mocht naar de opening van de nieuwe politiepost in Dizak. Vandaag had ik meer geluk. We gingen naar een van onze buitenposten, Patrouillebasis (PB) Qudus. Een patrouillebasis is in feite een soort veldversterking, maar dan niet ingegraven (dat gaat niet in de rotsen hier...). In plaats daarvan wordt een gebiedje afgebakend met Hescowalls, wachttorens, prikkeldraad en zandzakken en wordt het geheel gevuld met containers, tenten en een aantal eenvoudige maar functionele bouwsels. Hierdoor is het mogelijk om een eenheid gedurende een periode van een aantal weken een gebied te laten bewaken met patrouillegang vanuit de basis. Qudus ligt op een zeer strategische heuvel op het zadel tussen de TK-Bowl en de Baluchivallei. Aan het andere einde van deze vallei ligt het stadje Chora, waar ruim anderhalf jaar geleden de grootste Nederlandse operatie sinds de Politioele Acties werd uitgevoerd. Let wel, die actie was dus qua aantal militairen groter dan de deelname aan de Koreaanse oorlog. Maar goed, ik ben dus (nog) niet in Chora geweest, maar wel in de Baluchi. Qudus ligt op ongeveer 1400m en de beide berggruggen aan weerszijden zijn bijna 3000m hoog. Het gebied is erg ruig. Zeker de toppen van de bergkammen, die de laatste 500m bijna loodrecht omhoog klimmen. Het deed mij denken aan de wintersport in Oostenrijk of Zwitserland, alleen de sneeuw en de glooiende hellingen voor de pistes ontbraken. Het is magistraal om te zien. En we wisten dat er ook naar ons werd gekeken. De Taliban maakt gebruik van het ruige terrein om zich te verplaatsen en voor hun logistieke aanvoerlijnen. Zo vermijden ze de wat dichter bevolkte gebieden en daarmee de directe controle van de ANSF (ANA en ANP) en ISAF. Daarnaast weten ze dat ze niet door alle Afghanen gesteund worden.

COM TFU, Bgen Middendorp inspecteert ANA-militairen op PB Qudus. (Foto Kap Jorgen Geers)

Op de PB Qudus zat een eenheid ANA ondersteund door een clubje OMLT (Observers, Mentors, Liaisons, Trainers, spreek uit Omelet). Omdat we nauw met de ANA samenwerken, hadden we ook de commandant van de ANA-brigade meegenomen, zodat ook hij zijn eenheid kon bezoeken. De beide generaals werden met de gebruikelijke Afghaanse plichtplegingen, zoals een erewacht, verwelkomd. Daarna volgde natuurlijk een briefing door de postcommandant, een Afghaanse luitenant, over de status van de post, zijn eenheid, de omgeving en alle andere wetenswaardigheden die er zoal op zo'n basis te melden zijn. Vervolgens kwam de bekende Afghaanse thee (Chai) op tafel en

werden we rondgeleid door de post. Op een of andere manier bekwam me het gevoel dat roofridders vroeger ook op een dergelijke wijze een post als deze zouden hebben aangelegd. Er was een geweldig uitzicht over beide gebieden en niemand die van de TK Bowl naar de Baluchi wil of andersom, kan dit doen zonder dat het vanuit deze post wordt waargenomen. Het was alleen jammer dat vooral wij de aandacht kregen van onze ANA's. Maar ja, laten we eerlijk zijn, een van onze collega's was vrouw, lang, blond haar, blauwe ogen en net als de rest van ons, gewapend met pistool en geweer. Wij zijn er inmiddels aan gewend, maar hier is dat niet zo gewoon. Elke ANA-soldaat wilde met haar op de foto en dat liet ze gelaten over zich heen komen. Ik had bewondering voor haar geduld en het feit dat ze geen moment protesteerde en bleef glimlachen. Maar goed, de mannen hebben een mooie foto en een mooi barverhaal... euh, theehuisverhaal voor de komende 20 jaar of zo. Een verhaal dat waarschijnlijk bij elke vertelling weer fraaier zal worden.

Uitzicht vanuit PB Qudus naar de Baluchi-vallei

De omgeving was absoluut het bekijken waard. We hadden een goed overzicht over de Green of Groene Zone. Dat is in feite de rivierbedding met uiterwaarden, want alleen daar is met behulp van een eeuwenoud irrigatiesysteem landbouw mogelijk. De rest bestaat uit zand en rots. Maar in de Green stonden alle bomen in bloei. De bloesem was prachtig om te zien en overal zag je boeren op het land werken. Het was een vredig tafereel en moeilijk voor te stellen dat in dit gebied recentelijk flink gevochten was. Maar in december is op deze post nog een Australische sergeant gesneuveld, getroffen door de gevolgen van een inkomende 107mm raket, die afgevuurd was vanaf een zandformatie 2 km verderop. Die formatie werd de Sphinx genoemd, een naam die treffend gekozen is. Ook de Sphinx was mooi om te zien, maar met de gedachte aan deze sergeant krijgt die schoonheid toch een macabere schaduw. Het bizarre van dit land is dat de mensen vriendelijk zijn, het landschap door zijn ruigheid van bijna ongeëvenaarde schoonheid is, maar dat het gevaar overal loert als je je waakzaamheid even laat verslapen.

Soms waan je je in het Oude Testament. Een mini-karavaan met kamelen bij PB Qudus

Een ander verhaal is al weer van een paar dagen geleden, deze keer met een happy ending. Onze Australische vrienden hadden die dag veel, heel veel geluk. Een van hun Bushmasters was op een IED gereden en had een flinke klap gekregen. Gelukkig geen gewonden onder de bemanning, maar de explosievensnuffelhond die ze bij zich hadden, had door de explosie zijn kop flink gestoten en bloedde aan een hoofdwond. De begeleider maakte zich zorgen. De actie was vervolgens om de hond per Medevac, een militaire trauma-heli, te evacueren naar Kandahar, om daar naar de militaire dierenarts te brengen. Dat is in een zin opgeschreven, maar als je, zoals ik, wel eens op de helipad van Kamp Holland staat en ziet wat er komt kijken om een Medevac heli er op uit te sturen, dan realiseer je je dat deze honden wel heel speciaal moeten zijn. Overigens werd de hond nadat hij door de dierenarts was onderzocht, weer teruggevlogen van Kandahar naar Kamp Holland. Dat gebeurde niet zoals in Nederland in een bench, maar mocht meneer prinsheerlijk op de leren stoelen van onze Dash de vlucht maken. De hond zat tegenover me en ja, alles was weer goed...

Over Kamp Holland gesproken. Ook over het leven hier zijn best wetenswaardigheden te vermelden. Overal waar mensen langer verblijven ontstaan ritueeljes die, als je ze op de keeper beschouwd, vooral uitdrukken dat mensen eigenlijk hele rare wezens zijn. Ook nemen wij gewoontes over van andere levende wezens (of was het andersom?). Onze dagindeling is in wezen niet veel anders dan in Nederland. We staan 's ochtends eigenlijk te vroeg op. Hierbij wordt altijd weer een van mijn motto's bewezen: werktijden in Nederland zijn ingedeeld volgens de vanzelfsprekende dictatuur van de ochtendmens. Meestal is reveille hier als het nog donker is en, omdat het dan vlak voor dagaanbreken is, op het koudste moment van de dag. Maar je weet dat je binnen een paar uur op een graad of 20 zit, dus een jas of een wolletje aandoen is er eigenlijk niet bij. Na het wassen, aankleden en ontbijten gaan we naar onze werkruimtes. Jawel, de kantoorquala's die zijn ondergebracht in stalen pantsercontainers. Van die dingen die 's nachts extra kou aantrekken. Maar wij zijn stoer, dus voor dat 'eventjes' gaat de kachel niet meer aan. Dat heeft overigens ook geen zin, want de TFU is absoluut niet ontkerkelijk: iedereen is er in geboren, want niemand doet een deur dicht of het gaat gepaard met een geweld dat nog het meest lijkt op het afschieten van een mortier. Omdat de containers bijna geheel luchtdicht zijn, krijgen je oren eerst een flinke klap en resonanceert het nog eens lekker na zodat je na een klap of vijf de deur maar weer zover open zet dat niemand meer de moeite neemt om hem nog te sluiten. De oren moeten immers nog een aantal decennia mee...

Insh Allah is het niet bewolkt en gaat de zon schijnen. Na de ochtend briefing zie je dan vervolgens langzaam maar zeker iedereen aan de oostkant van onze quala verschijnen, met een peuk of met koffie. Sommigen zijn niet flauw en hebben beiden bij zich. En allemaal, als stokstaartjes, gaan we in de zon staan om ons op te warmen. De zon is op dat moment van de dag weldadig en je voelt de kou uit je lijf wegtrekken. Daarna zijn we er helemaal klaar voor en gaat het echte werk van start. Werk dat meestal tot een uur of 9 's avonds duurt, althans, bij mij. Dan heb ik er meestal een uur of 14 opzitten, maar ach, dat maakt ook niet uit, want de disco in TK is wegens verbouwing gesloten en ik ben toch binnenslaper. E-mail is mijn enige contact met de buitenwereld, samen met internet. Mailtjes ontvangen is leuk!

Maj. Marc Daverveldt

BELEVENISSEN VAN EEN ARTS IN URUZGAN

Lees hier de indringende indrukken van het MCL chirurgisch team in het Role 2 hospitaal in Tarin Kowt, Afghanistan, beschreven door chirurg KLTZ (R) Rob Leemans. Hij vormde het chirurgisch team samen met Anaesthesioloog Lkol (R) Rob Niemeijer, anaesthesie-assistent elnt Adrie Flohill (uit het CMH) en operatieassistenten elnt Tjerk Punter en elnt Clemens Herbrink.

VOOR DE DOOD WEGGEHAALD

Woensdagavond 22/4 kregen we een melding dat we een kind van ongeveer 6 jaar zouden krijgen. Maar dat bleken er uiteindelijk 3 te zijn, 2 jongens (broertjes) en een meisje variërend tussen de 6 en 8 jaar. Zij waren aan het spelen geweest met een mijn en nadat één van hen die mijn probeerde weg te gooien is deze ontploft. Het meisje had oppervlakkige verwondingen, maar de 2 jongens waren ernstig gewond.

Bij de ene jongen hing ongeveer 30 cm dunne darm uit de buik. Tijdens de operatie bleek hij meerdere gaten in de dunne darm te hebben en een groot gat in de dikke darm. Ik heb een deel van de dunne darm verwijderd en de beide uiteinden met elkaar verbonden. Bij de dikke darm heb ik het ene deel afgesloten en het andere deel naar buiten gehaald als stoma. De tweede jongen had een grote wond in het linker bovenbeen en een wond onder het linker sleutelbeen met bloed in de linker borstholte. Aangezien er toch ook nog verdenking was op een bloeding in de buik heb ik eerst de buik open gemaakt. Daar waren gelukkig geen letsels. Nadat ik de wond van het been had verzorgd ben ik de wond onder het sleutelbeen gaan schoonmaken. Net toen ik daar aan begon stroomde het bloed in grote golven naar buiten. Er was duidelijk sprake van een letsel van een grote ader. Een grotere incisie (huidsneede) onder het sleutelbeen gaf geen beter zicht op de oorzaak. Na ampel overleg heb ik besloten om de borstholte te openen door het klieven van het borstbeen. Via deze weg kon ik de oorzaak vinden. De grote ader afkomstig uit de linker arm was in de buurt van de vena cava superior (bovenste holle ader) geheel door. Met veel moeite kon de bloeding tot staan krijgen. Toen deze bloeding gestopt was bleek er nog steeds vrij veel bloed uit de linker borstheft te komen. Via dezelfde weg heb ik de linker borstholte geopend. Nadat ik de vaten van de linker long had afgeklemd stopte deze bloeding ook. Er bleken twee gaten in de top van de long te zitten en na verwijdering van de longtop was dit ook opgelost. Ik heb niet gauw het zweet op mijn voorhoofd staan, maar dat had ik nu wel! Rob N, de anesthesist, heeft ook vreselijk zijn best moeten doen om het kind in leven te houden. Het scheelde niet veel of het kind had dit niet overleefd. We hebben het bijna letterlijk voor de dood weggehaald. Op de intensive care knapte hij tot onze verbazing heel snel op en toen de beademingsbuis werd verwijderd vroeg hij om een koekje!

Op woensdag 29/4 is het stoma van de ene jongen weer opgeheven (de verbinding van de dikke darm herstellen). De voorzieningen voor het verzorgen van een stoma zijn in Afghanistan slecht zodat het de voorkeur heeft om, wanneer de omstandigheden dat toelaten, een stoma ook snel weer op te heffen.

De jongen met het borstletsel loopt al weer rond en de broertjes kunnen straks samen ontslagen worden.

We kregen een politiecommissaris die een mooi voorbeeld is van de veiligheid in dit land. Deze man had 2 jaar geleden een aanslag van de Taliban overleefd waarbij hij zijn rechter arm en

zijn rechter been heeft verloren. Hij kwam nu met een fistel (onbedoelde verbinding) in de amputatiestomp van het rechter bovenbeen. Hij is, na verwijdering van de fistel, gedurende het hele genezingsproces bij ons opgenomen gebleven. Normaal gesproken had hij na de operatie naar het lokale hospitaal in Tarin Kowt gekund, maar daar voelde hij zich niet veilig. Hij verplaatste zich altijd met een escorte en hij was bang dat de Taliban hem in het ziekenhuis zou gaan opzoeken.

Soms moeten we roeien met de riemen die we hebben. Ongeveer twee jaar geleden heb ik in Kandahar bij een Afghaan een mergpen in zijn linker bovenbeen gezet. Hij had nu last van de onderste schroeven, waarschijnlijk van een pees die er overheen schoof. Aangezien hier het officiële instrumentarium niet aanwezig is wilden we hem aan het Kandhar Airfield Hospital aanbieden, maar dat gaf veel problemen. Wij hebben hem toen aangeboden om de schroeven met instrumenten van de technische dienst te verwijderen. Daarmede ging hij akkoord. Samen met de technicus hebben we een aantal instrumenten uitgezocht en laten steriliseren. De volgende dag konden we met succes de schroeven verwijderen. De patiënt is, dankzij deze gezamenlijke inspanning, van zijn klachten af.

De uitzending chirurgisch in 2-en zagen

Zondag 26/4 werd een jongetje van 2 jaar binnengebracht van 3,5 kilo. De moeder kon geen borstvoeding meer geven omdat zij opnieuw zwanger was. Men was wegens de Taliban gevlucht en er was dus geen familie om te steunen en hadden ze niet de beschikking over een dier dat melk produceerde. Het kind is daardoor sterk ondervoed en werd, via een lokaal ziekenhuis, naar ons gestuurd. Eén van onze Singaporese artsen noemde het een 'FLK', waarmee hij bedoelde 'Funny Looking Kid'. Door de sterke ondervoeding zag hij er inderdaad vreemd uit. Met onze beperkte middelen konden we geen andere afwijkingen vinden. Na een proefvoeding met water zijn we begonnen met voeden volgens een schema voor ondervoede kinderen van de World Health Organisation via internet. Hij ligt nu warm toegedekt op onze verpleegafdeling. Overigens zijn er nu geen ouders bij. De grootvader moest het gezin terug naar huis brengen en moet morgen weer aan het werk. De moeder schijnt na de geboorte te zijn overleden en de vader moest blijven werken.

Nadat het kind door ons in een beter conditie is gebracht moeten we ons richten op voortzetting van een goed voedselregime thuis. Wij zijn aan het organiseren dat er na het ont-

slag van het kind melkpoeder beschikbaar is opdat het kind thuis ook adequate voeding kan krijgen.

Dit alles is weer een nieuwe uitdaging en geeft ook weer een andere dimensie aan onze aanwezigheid hier.

Woensdag 29/4 was onze midterm (het midden van de uitzending) en het is een oude traditie dat dit gevierd wordt met het door midden zagen van een balk of iets dergelijks. Voor ons (het chirurgisch team) had men een gipsen been gemaakt dat wij ten aanschouwen van het hospitaalpersoneel door midden hebben gezaagd.

De helft van de uitzending zit er op!

KONINGINNENACHHH...!

Op woensdag 30/4 is 's avonds een 'Koninginnenachhh' georganiseerd. Dit werd een samenzijn van het hospitaalpersoneel met drankjes (alcoholvrij natuurlijk) en hapjes (bitterballen etc.). Men had zich zo veel mogelijk in het oranje gehuld en de POR (personeelsontspanningsruimte) en de bijbehorende ruimte buiten was versierd. ProCamJo had filmopnames gemaakt van de 'highlandgames', een middag met allerlei wedstrijden, waarbij Tjerk Punter coach was van een hospitaalteam. Op dezelfde woensdag was Tjerk jarig. 's Middags is er voor hem gezongen en was er taart, maar ProCamJo vertoonde 's avonds de 'highlandfilm' met Tjerk in de hoofdrol. De film was humoristisch en een leuk cadeautje voor Tjerk. Het was een gezellige avond en we gingen wat later naar bed.

Highlandfilm

Dat hadden we beter niet kunnen doen want om 02.15 werd ik gepord met de mededeling dat er een Afghaanse patiënt kwam met een wond in de buik. Er bleken 2 patiënten te komen: een ongeveer 30-jarige vrouw en haar 8-jarige stiefzontje, allebei met wonden en beiden met delen van de buikinhoud buiten de buik.

Ze leken beiden nog redelijk stabiel, maar kinderen worden altijd opgeschaald in ernst. Dus hebben we eerst het kind geopereerd en daarna de vrouw. De jongen had een grote scheur in de lever en dat hebben we verzorgd. De vrouw had verscheuring van zowel dikke als dunne darm en meerdere wonden, o.a. dwars door het bekken heen. Ook dat is verzorgd en beide patiënten zijn naar de intensive care gegaan. Het kind knapte snel op, maar de vrouw werd steeds zieker en slechter en kwam ongeveer 2 dagen later te overlijden.

Zoiets grijpt je toch wel aan. Zowel Rob (als anesthesist-intensivist) als ik hebben er tijd en energie in gestoken en dan gaat iemand toch dood. Je vraagt je altijd eerst af of we zelf iets niet goed hebben gedaan of nog extra hadden moeten

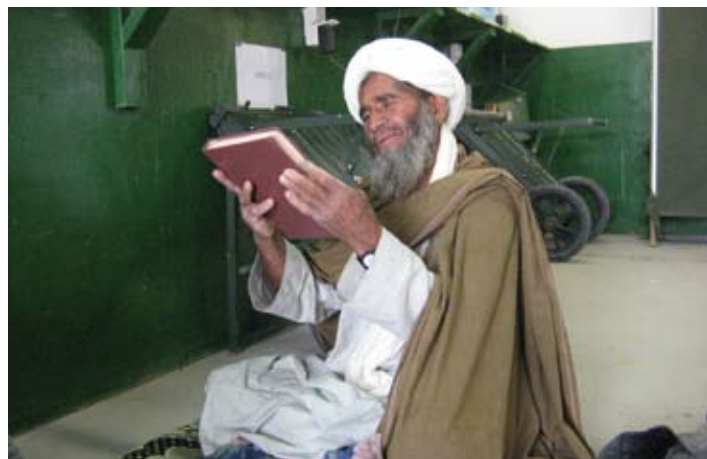
doen. We kwamen tot de conclusie dat dit, naar ons idee, niet het geval was. Natuurlijk hebben we ook besproken of we de vrouw eerst hadden moeten opereren en daarna het kind, maar dan was de kans aanwezig geweest dat beiden waren komen te overlijden.

Ondanks alles blijf je er toch een katterig gevoel aan overhouden en allebei hebben we die nacht slechter geslapen.

HUILENDE AFGHAANSE MANNEN

Aanvankelijk vond ik dat de Afghaanse mannen weinig emotie toonden bij dramatische gebeurtenissen. Die momenten waarop ik ze daarbij meemaakte waren vaak kort. We hebben nu een aantal Afghaanse mannen langer in het hospitaal gehad, onder anderen ter begeleiding van kinderen, en heb ik toch wat van hun emoties mogen meemaken.

Toen ik met een vader van twee ernstig gewonde kinderen ging praten toonde hij aanvankelijk geen emoties. Op het moment dat ik een hand op zijn schouder legde was het alsof er wat brak. Hij vroeg mij of ik ook kinderen had en mij zijn ongerustheid kon voorstellen. Hierna werd hij emotioneel, brak hij bijna in tranen uit en was zeer dankbaar voor wat wij gedaan hadden. De tolk vertelde dat hij regelmatig voor mij bad en bijna iedere keer wanneer ik hem in de gang tegen kwam schudde hij mij de hand.

Afghaanse man

Een man wiens echtgenote hier lag met een beenletsel had hun dochter opgehaald in verband met borstvoeding. Tot mijn verbazing lag hij languit op een bed te spelen met zijn dochtertje op dezelfde manier als wij dat doen. En dat voor een man die zeer trots en afstandelijk overkwam en ook nog met een dochter in een land waar dochters en vrouwen als minder gezien worden.

De opa van een baby, die wij hier hebben gehad wegens ondervoeding, toonde weinig emoties. Via de tolk vroeg ik hem hoe hij woonde, leefde etc. Daarbij kwam de aanwezigheid van de Nederlanders in Afghanistan ter sprake. Hij vertelde dat er hierdoor veel meer rust en stabiliteit was. Het gouvernement gaf wel geld aan Afghaanse sleutelfiguren voor de bevolking, maar dat staken ze grotendeels in eigen zak. Hij vertelde dat de Nederlanders juist veel voor de arme bevolking deed, o.a. ook de medische verzorging in ons hospitaal. Daarbij liepen plotseling de tranen over z'n wangen en stuurde hij ons weg omdat hij niet meer uit zijn woorden kwam. Zo is dat al meerdere keren gebeurd en dat geeft toch wel een andere kijk op de beleving van de emoties van de Afghaanse mannen. Ik denk dat ze van buiten gehard zijn door de strijd om te overleven, maar dat ze van binnen evengoed emoties hebben zoals wij.

Dodenherdenking

Tussendoor was ik uitgenodigd voor een diner in het kamp van de Afghan National Army (ANA). Hun kamp maakt deel uit van het grote kamp. We zaten buiten aan lange tafels op een grasveld met bloemen er omheen. Vooraf kregen we een voorstelling van een hanengevecht. Het eten was uitstekend en vergelijkbaar met Indiaas eten. Overigens hebben velen nadien diarree gehad, maar ik gelukkig niet. Al met al was dit toch wel een aparte belevenis.

In ons hospitaal werkt ook een groep Singaporezen en die hebben ons getraakteerd op een Singaporees diner. Dit was door hen in de keuken van ons kamp gemaakt en opgediend in de eetzaal. Nadien kregen we Afghaanse muziek van een tweetal Afghaanse tolken. Dit was een verrassende gebeurtenis.

Op 4 mei is in Kamp Holland dodenherdenking gehouden. Hierbij werd stilgestaan bij alle gevallen militairen van Kamp Holland en werd een moment stilte gehouden.

ACTIES VAN DE TALIBAN

Ongeveer vier weken geleden hebben we een Afghaanse patiënt gehad met een partiële amputatie van zijn hand. Dat was verzorgd met o.a. een huidlap afkomstig van de buik. Deze huidlap zat nog vast aan de huid en moest na drie weken doorgenomen worden, echter kwam deze patiënt niet opdagen. Vanuit de militaire inlichtingendienst had men ook contact met deze man, maar men kon hem niet meer vinden. Er is een sterk vermoeden dat deze man doodgeschoten is door de Taliban.

Hij was politie agent en viel nu op doordat zijn rechter hand vast zat aan de buik, met ook nog een externe fixateur (uitwendig fixatie systeem). Hierdoor weet de Taliban dat hij door coalitie forces behandeld is geweest en zij willen vaak niet dat mensen zich laten behandelen door hospitaals van de coalition forces. Dit is mede een reden om te zorgen dat de lokale ziekenhuizen ook fixateurs gaan krijgen.

Ondertussen hebben we weer verschillende patiënten met schotwonden gehad, waarvoor vrij uitgebreide behandeling nodig was.

Eén van deze patiënten had een schotwond met verbrijzeling van het linker bovenbeen, afscheuring van de grote beenader en weefselverlies. Dit hebben we uitgebreid verzorgd, maar toch moest hij meerdere keren worden geopereerd in verband met versterf van weefsel. Deze man was in het verleden politiemann. De Taliban heeft zijn oudste zoon doodgeschoten en hem gewaarschuwd dat als hij niet bij de politie weg ging, zijn andere kinderen ook doodgeschoten zouden worden. Daarop is hij bij de politie weg gegaan. De Taliban echter kwam weer bij hem, maar nu met het verzoek om eten en geld. Hij had dit niet en vervolgens hebben ze hem door z'n been geschoten. Dit allemaal mede om de mensen te laten zien dat er altijd aan de wensen van de Taliban voldaan moet worden. Dit zijn dus twee voorbeelden van regelrechte terreur door de Taliban.

De laatste tijd hebben we ook kinderen gehad met o.a. breuken van het onderste deel van de bovenarm (supracondylaire humerus fractuur). Het waren kinderen die uit bommen waren gevallen en bij één kind was er een koe op gaan staan. Ondertussen hebben ook al weer Afghaanse militairen gehad met verwondingen ten gevolge van IED's (bermbommen). De patiënten komen in golven. Het ene moment is het rustig en dan wordt er weer een groepje gewonden binnen gebracht.

Op de operatiekamer

Er is een periode aangebroken van roulatie van personeel in het hospitaal. De Singaporese medewerkers in het hospitaal zijn dinsdag 25/5 vertrokken en zijn vervangen door Nederlanders. Onze aflossing komt woensdag 28/5 en wij vertrekken maandag 1 juni. We moeten dan een nog een aantal dagen in Kandahar verblijven en gaan rond woensdag 3/6 via Mirage (Dubai) door naar Kreta. Daar moeten we 2 dagen zijn ter adaptatie.

Defensie heeft de adaptatie georganiseerd om te voorkomen dat men vanuit het leefklimaat in het uitzendgebied direct in de westerse samenleving stapt. Het is gebleken dat dit soms problemen op kan leveren. Tevens zijn deze dagen voor het voeren van debriefingsgesprekken en om te kijken of er tekenen van posttraumatisch stresssyndroom aanwezig zijn. De verwachting is dat wij vrijdag 5/6 in Nederland zullen aankomen.

Op de operatiekamer

De uitzending zit er dan weer op. Het was een uitzending waarin we weer het nodige hebben meegemaakt, zowel medisch als emotioneel. Het was een positieve periode waarin we wat voor de mensen hebben kunnen betekenen en waarin we wat geleerd hebben, zowel op chirurgisch gebied als ook op menselijk gebied. Het is een goede tijd geweest. Tot ziens "somewhere, someplace".

Rob Leemans

VERENIGING VOOR KOUDE OORLOGSMILITAIREN

De in 1983 opgerichte UNV was de eerste veteranenvereniging in Nederland, die erkende dat de Koude Oorlog Militairen een vergeten groep militairen was. Dit heeft hen doen besluiten om in november 2008 samen te gaan met het in 2001 opgerichte Comité Erkenning Koude Oorlog Militairen (CEKOM). Het CEKOM is met het samengaan opgehouden te bestaan en omgevormd naar UNV-AKOVOM, UNV-Afdeling Koude Oorlog Veteranen en Oud-militairen. Nu vormen zij samen vereniging met vele honderden leden.

H.M.L. van der Bruggen, voorzitter van de UNV-AKOVOM:

“Wij vinden dat deze bijna vergeten groep militairen, beroeps- en dienstplichtigen die tussen 1949 en 1991 de stabiliteit en vrede in Europa heeft helpen waarborgen, een positieve plaats heeft verdiend in onze Unie van Nederlandse Veteranen. Er moest gewoon een speciale vereniging voor deze Koude Oorlog Militairen komen. Zo zeer zelfs willen wij ons als groep laten zien, dat er een Koude Oorlog Herinneringsmedaille ontwikkeld is om deze groep voor hun inzet te waarderen. Als we kijken naar de KL in Seedorf, nog nooit was enige brigade zo zwaar bewapend, had zoveel personeel en stond 24/7 paraat als de toenmalige 41e Pantserbrigade. En denk eens aan de Groepen Geleide Wapens die vanaf 1962 in Duitsland neerstreken. Een uniek stukje Klu geschiedenis! En de Koninklijke Marine die spionagevaarten uitvoerden. De klok rond paraat om in te grijpen tegen het rode gevaar uit het oosten. Niemand weet wat er allemaal gebeurd is en niemand weet van de honderden dienstslichtoffers die er in de loop van die jaren gevallen zijn.

De USA, het Verenigd Koninkrijk en allerlei andere landen in de hele wereld roepen steeds harder om erkenning van de Koude Oorlogsmilitair. Het UNV bestuur heeft hiermee hun steentje bijgedragen en een stap in de goede richting gezet.”

De kolonel Mettes van der Giessen, Hoofd Bureau Veteranenbeleid van de Hoofddirectie Personeel van Defensie in Checkpoint nr 1 van 2009:

“De gereedheid, paraatheid en geoefendheid van NAVO-troepen was een cruciaal onderdeel van de gevoerde politiek ter afschrikking van het Warschaupact gedurende de periode van de Koude Oorlog. In de periode van 1949-1991 hebben vele duizenden Nederlandse militairen een bijdrage geleverd aan het handhaven van de machtsverhoudingen tussen Oost en West ter land, ter zee en in de lucht. Zij verdienen hiervoor waardering en respect van de Nederlandse samenleving”.

En verder: ‘De dienstverrichtingen van al het personeel van Defensie zijn essentieel geweest voor het handhaven van de status-quo tussen de toen heersende machtsblokken. De betreffende militairen mogen oprecht trots zijn op het feit dat zij in die periode dienden.’

WIE KAN LID WORDEN?

Al het dienstplichtige-, reserve- en beroepspersoneel, actief dienend of met FLO, dat tussen 1949 en 1991 gedurende een onafgebroken periode van minimaal drie maanden gediend heeft bij enig paraat onderdeel van de Nederlandse Krijgsmacht, komt in aanmerking voor lidmaatschap van de UNV-

Afd KOVOM en dientengevolge ook naar eigen keuze voor de Koude Oorlog Herinnerings Medaille. Bij twijfel kunt u contact opnemen met het bestuur.

Indien uw interesse gewekt is kunt u voor de doelstellingen van de vereniging en alle overige aanvullende informatie terecht op: <http://afdelingkoudeoorlogveteranen.ash.com> U kunt ook mailen naar unv-akov@telfort.nl, of bellen naar Hans van der Bruggen, 040-2524919.

H.M.L. van der Bruggen
Voorzitter

KAARTLEESRIT MCAM

In het kader van het Defensie Kampioenschap Kaartlezen organiseert de Militaire Commissie voor Automobiel- & Motorwedstrijden (MCAM) op vrijdag 2 en zaterdag 3 oktober 2009 de 18-uursrit voor al het burger en militair (inclusief reserve en NatRes) personeel van alle krijgsmachtdelen.

De rit is verdeeld in drie delen van elk twee trajecten, die ieder een lengte hebben van 50 - 55 kilometer. De rit voert in zijn geheel over verharde wegen in de provincies Limburg en Noord-Brabant. De rit start om 13.00 uur vanaf het kazernecomplex van de Koninklijke Militaire School (Van Horne Kazerne) te Weert. Deelname is mogelijk in teamverband (een chauffeur en een kaartlezer) in een gevorderden- of beginnersklasse.

De kosten voor deelname aan de rit bedragen € 25,- voor de gevorderden en € 17,50 per beginnerequipe.

Voor de gevorderden telt deze rit mee voor het Defensiekampioenschap Kaartlezen. Samen met de resultaten behaald in de Oefenrit in april 2009, wordt een totaalklassement opge maakt en de equipe met de minste strafpunten mag zich een jaar lang Defensie Kampioen Kaartlezen noemen.

Een inschrijfformulier voor de 18-uursrit kan per e-mail, via de website www.mcam.info of telefonisch (alleen maandag en dinsdag) worden aangevraagd bij het secretariaat van de MCAM, e-mailadres: a.balm.d.pruis@mindef.nl, telefoon MDTN *06-497-8661 / PTT 0346-338661.

EENDAAGSE MILITAIRE PRESTATIETOCHT 2009

De afdeling Friesland van de KVNRO organiseert op zaterdag 19 september 2009 de 24e Eendaagse Militaire Prestatietocht.

Deelname aan de EMPT staat open voor alle officieren, reserve officieren, officieren bd. van de Koninklijke Landmacht, Koninklijke Luchtmacht, Koninklijke Marine de Koninklijke Marechaussee en de Natres.

Inschrijving voor de EMPT kan als equipe van twee personen of op individuele basis. Als u zich individueel inschrijft wijst de commissie u een teamgenoot aan. U kunt zich met het aanmeldingsformulier - dat u kunt downloaden van de website van KVNRO-afdeling Friesland - per telefoon of e-mail aanmelden bij KVNRO-afdeling Friesland.

Het inschrijfgeld bedraagt € 15,00 per persoon (inclusief lunch). Het inschrijfgeld dient op de dag van de EMPT zelf contant en gepast voldaan te worden voor aanvang van de tocht.

De oefening wordt in de omgeving van Lemmer-Wolvega gehouden en bestaat uit de volgende onderdelen:

- gemotoriseerde kaartleesoefening van 95 kilometer met onderweg een schietproef
- kaartleesoefening van 25 kilometer op de fiets
- kaartleesoefening te voet van circa 8 kilometer

Het tijdschema is als volgt:

- 07.30-08.00 uur: Ontvangst van de deelnemers in restaurant De Wikip te Kuinre, Kuinderweg 52, telefoon 0527-231480.
- 08.00-08.15 uur: Briefing aansluitend start de oefening
- 16.00-16.30 uur: Binnenkomst deelnemers
- 16.30-17.00 uur: Prijsuitreiking
- 17.00 uur: Maaltijd (voor eigen rekening)

Houdt u rekening met het volgende:

- Stafkaarten en kaarthoekmeter worden in bruikleen verstrekt.
- Partners zijn welkom bij de prijsuitreiking.
- Het gebruik van andere dan door de commissie verstrekte hulpmiddelen, zoals mobiele telefoons en/of - internetverbindingen, GPS en dergelijke is niet toegestaan.
- Deelnemers nemen hun eigen fiets en auto mee, de organisatie verstrekt geen vervoermiddelen.
- Het tenue voor militairen is GVT.

Voor meer informatie neemt u contact op met J.C. Robijn, Elnt bd. van de Cavalerie, secretaris van KVNRO-afdeling Friesland
Secretariaat KVNRO-Friesland

Julianalaan 34

8932 AA Leeuwarden
tel: 058-216 69 69
kvnro_friesland@hotmail.com
www.kvnrofriesland.nl

OPEN HUIS CIOR-SPORTPLOEG IN OIRSCHOT

Het afgelopen weekend hield de CIOR-sportploeg open huis. De training te Oirschot stond dit keer in het teken van de voorbereiding op de Militaire Vijfkamp Kampioenschappen (MVK) die op 1 en 2 juli gehouden zullen gaan worden.

Uitnodigingen waren verstuurd via alle afdelingen van de KVNRO, via de website van de Vijfkampbond en via organisaties waar veel reservisten werkzaam zijn, zoals 1 CIMIC-bat, Reservisten Mariniers en Natres. Dit resulteerde in een tiental extra sporters gedurende dit weekend die uit al deze gelederen kwamen, naast soldaten van de Natres, waren er mariniers, een majoor van de luchtmacht, een overste van 1 CIMIC-bat en zelfs twee Duitsers. Het was dus zoals dat tegenwoordig heet, behoorlijk paars.

Naast deze goede opkomst waren de weersomstandigheden prima en heeft iedereen optimaal van de geboden trainingsfaciliteiten gebruik kunnen maken. Alle onderdelen van de vijfkamp: schieten, handgranaatwerpen, hindernisbaan, zwemhindernisbaan en acht kilometer cross zijn aan bod gekomen en alle deelnemers hebben kunnen ervaren hoe ze er op deze onderdelen voorstonden. Vooral bij de afsluitende cross, toen de vermoeidheid van alle trainingen al aardig in de beentjes zat, heeft menigeen, mede door de warmte, behoorlijk afgezien.

Alle deelnemers, nieuwelingen en CIOR-oudgedienden waren erg tevreden over dit weekend en over de manier waarop het door onze trainers georganiseerd was. We kijken dan ook terug op een succesvolle generale voor het MVK en zijn zeker van plan om dit project volgend jaar voort te zetten, wellicht dan met een nog grotere opkomst.

Next stop: MVK! Hierover zullen wij u in de volgende RO berichten.

Maj Caspar Versteegden
Cdt CIOR MILCOMP

TMPT 2009: VEEL AFVALLERS

Op 19 en 20 mei j.l. vond de 61ste Tweedaagse Militaire Prestatie Tocht (TMPT) plaats vanuit de Legerplaats Harskamp, alias Generaal Winkelbankazerne. Het was de zevende TMPT nieuwe stijl, die door de Koninklijke Vereniging van Nederlandse Reserve-Officieren samen met de LO/Sportorganisatie van de Koninklijke Landmacht als één van de vier officiële sportmedailles wordt georganiseerd.

Dinsdagochtend tussen half zeven en half acht vertrokken 434 deelnemers om de 12 opdrachten binnen de vereiste tijd van twee maal 10 uur te volbrengen. Daarvan bijna 80 procent beroepsmilitairen en ruim 20 procent reservisten. De categoriale indeling was vrijwel de helft soldaten en korporaals, ruim 30 procent onderofficieren en bijna 20 procent officieren. Onder de deelnemers ook 50 buitenlandse militairen: Duitsers, Denen, een Frans team en een Engelsman. Totaal 217 teams, die als buddy's alle opdrachten samen moeten uitvoeren.

Dat bleek niet altijd mee te vallen. Op de hindernisbaan was goed te zien of de beide teamleden tevoren hadden getraind om samen het 16 kg zware munitiekistje over alle hindernissen te torsen binnen 7 minuten. Als dat niet lukte dan zagen ze zich geconfronteerd met een extra wandeling, positief benaderd ook bonusloop genoemd, van 1, 2 of 3 km, al naar gelang de tijdoverschrijding. Bij de opdracht 'werpgewichten gooien in ringen' moest het duo samen 18 van de maximaal te behalen 30 punten scoren. Een goede werper met 13 punten moest dan toch samen met zijn buddy 2 km lopen, omdat die buddy slechts 2 punten bij elkaar had geworpen. Knap was het team dat 29 punten gooide. Hetzelfde geldt voor het schieten op naar keuze het pistool Glock of het geweer Diemaco. Ook hier werd de totaalscore van beide teamleden beoordeeld. Van de totaal 20 patronen moesten er 16 in de schietschijven zitten. De buddy van een topscorer met 10 treffers moet dus altijd een voldoende – 6 treffers – behalen. Ook hier werd veel 'nagewandeld' of naar mate de tijdsdruk toenam 'gesnelwandeld' of zelfs gerend.

Wie tegen een derde strafverplaatsing aanliep, was automatisch afgefallen. En dus ook zijn buddy. Elkaar ondersteunen kreeg op deze manier betekenis. Iedereen heeft wel een minder favoriet onderdeel, maar dat kan dus met een bonusloop worden goedge maakt. Veel deelnemers beaamden het ook: "Ieder van de twaalf opdrachten op zich is met training vooraf meestal wel te halen, maar de combinatie daarvan is de uitdaging." Ook omdat bij andere opdrachten, zoals het fietsen van een zelf uitgezette coördinatenrit of het afstand schatten bij onjuiste antwoorden straf tijd wordt bijgeteld. Met elke gemiste post in het oriëntatieparcours gaan er 15 minuten van die 10 uur af. Toch waren er ook relatief gemakkelijke onderdelen zoals het bijna toeristische kajak varen of de touwhindernisbaan. Het kajakken bleek voor drie teams verradelijk. Midden op het meer konden zij niet voorkomen dat hun kajak kapseisde. Opmerkelijk daarbij was dat zelfs een team van mariniers dit overkwam.

DE MARS

De mars viel de meeste deelnemers zwaar op het dak. De route was dit jaar langer en dat was zichtbaar. Het uithoudingsvermogen werd op de proef gesteld en veel teams liepen tegen tijdoverschrijdingen aan. Rondom de klok van 5 uur kwamen velen strompelend en van de fiets vallend bij de tijdwaarneming binnen. De

organisatie heeft hier met extra tijd compensatie toegepast. Ook het afstandschaten, wat een formaliteit zou moeten zijn, brak veel deelnemers op. Een afstand van 50 tot 200 meter bleek voor veel teams te hoog gegrepen. Opmerkelijk dat marinemensen, die op zee weinig referenties hebben, hierin toch bleken uit te blinken.

Op de hindernisbaan komt het meer dan ooit op kameraadschap en teamspirit aan. De teamleden moet hier samen de duo prestatie leveren binnen enkele minuten. Opmerkelijk waren dan ook de vele schouderklopjes en handdrukken van de teams bij de finish. Zoals de Deense militairen, die gezamenlijk hun laatste loper van de speedmars letterlijk en figuurlijk met gejuich hebben binnengeloodst.

WAARDERING

In het algemeen was er waardering voor de diversiteit aan opdrachten van de TMPT. Alle opdrachten vallen in één van de categorieën Sportief, Oriëntatie, Nauwkeurigheid of Militair en geven steeds mentaal en fysiek afwisseling. De TMPT heeft daarmee een eigen karakter op de BIMS-sportkalender.

Discussies of protesten over gescoorde tijden en al of niet gemiste controleposten waren er dit jaar nauwelijks. Na de proef in 2008 werd het elektronische registratiesysteem met chips, registratiekastjes en een geautomatiseerd uitleesprogramma in gebruik genomen. De prestaties en strafverplaatsingen konden daarmee objectief worden gemeten.

Kol Lettinga feliciteert recordhouder kapitein Vaalberg met zijn twintigste behaalde TMPT

In mijn terugblik op het verloop van de prestatietocht heb ik aangegeven, dat vooral de eerste dag veel teams waren afgefallen. De mars was daarbij een aanwijsbare factor maar het viel op dat er de eerste dag door velen toch slecht werd geluisterd en gelezen. De tweede dag werd de zwaarte door de deelnemers beter ingeschat met betere resultaten als gevolg.

64 procent van de deelnemers ontving de fel begeerde medaille. Zeker dit jaar een prestatie om echt trots op te zijn. De geslaagde Nederlandse deelnemers kunnen via een nieuwe regeling hun deelnamekosten terugvragen.

WEINIG DAMES

Ondanks de lichtere eisen die dit jaar voor het eerst voor dames-teams golden, was er slechts één damesteam. Zes andere dames maakten deel uit van mixed teams, waarvoor de lichtere eisen niet golden. De damescategorie had wel het hoogste slagingspercentage: 88 procent (7 van de 8 geslaagd)

We blijven streven naar grotere deelname door dames.

Kol G. Lettinga
Voorzitter TMPT

MPT 2009:NATRES MUSEUM EN MUSEUMPARK HARKAMP

Vrijwel alle ex-militairen weten het: in Harskamp ligt het Infanterie Schietkamp (ISK). Wat ook velen weten, maar helaas nog lang niet iedereen is dat in Harskamp ook een museumpark met meerdere musea is gelegen. In willekeurige volgorde zijn dat het ISK-museum, het NATRES-museum en het Infanteriemuseum. Dat laatste is weer een dependance is van het Legermuseum in Delft.

In het Infanteriemuseum worden ook de tradities bewaard van afgescheiden regimenten. Het Infanteriemuseum beheert ook de historische verzameling van het regiment Wielrijders. Naast deze drie musea is ook het fenomeen 'smalspoor' te bewonderen. Via dit smalspoor werden in het verleden schijven, munitie en dergelijke voor de schietbanen over het ISK getransporteerd.

De toegang van het museumpark is gelegen aan de Otterloseweg 5, schuin tegenover het PMT. Naast de toegang kunnen in het kantoor toegangskaarten voor het park worden gekocht. Hier bevindt zich tevens een kleine winkel waar kleine militair gerelateerde souvenirs, militaire gebruiksvoorwerpen en militaire kinderkleding kunnen worden gekocht.

Toegang Museumpark

Tijdens zomerdagen kunnen kinderen zich op diverse data verplaatsen in de smalspoorwagons tussen de musea op het museumpark.

Het museum van de NATRES is gelegen in een vleugel van gebouw 125. In de andere vleugel bevindt zich de historische verzameling Wielrijders. Het museum is in 1983 opgezet door kap (R) A. Kok op verzoek van kol Vader, toenmalig PMC Zuid-Holland vanwege het verkrijgen van de Korpsstatus van de NATRES. Het doel hierbij was om de (ontstaans)historie en 'het geweten' van de NATRES vast te leggen.

De huisvesting van het NATRES-museum is toen begonnen in een kamer die men in gebruik kreeg van het ISK. Vervolgens is het museum via twee kopkamers in een legeringsgebouw terecht gekomen in zijn huidige locatie. Dit is één van de vleugels van de vroegere onderofficierskantine. Naast de museumruimte beschikken de mensen die het museum on-

derhouden over een kantoor- en een depotruimte. Defensie heeft zich verplicht om faciliteiten beschikbaar te blijven stellen, inclusief onderhouds- en nutsvoorzieningen. CLAS levert tevens een kleine financiële ondersteuning.

In het NATRES-museum vindt de bezoeker de historische oorsprong van het huidige Korps Nationale Reserve. De oudste herleiding in het museum verwijst naar de schutterijen die bestonden van 1815 tot 1907. Deze schutterijen waren betaalde militairen die werden opgeroepen wanneer dat nodig was.

HOEDJE VAN PAPIER

De oorsprong van de Schutterijen is te vinden in de Tiendaagse Veldtocht van 2 tot 12 augustus 1831. Een leuk weetje is het feit dat toen de schutterijen werden geactiveerd tegen de afscheiding van België, er niet genoeg hoofddeksels waren. In Utrecht zijn toen hoofddeksels van papier vervaardigd om de tenues compleet te maken. Hieruit is ontstaan het wel bekende "1,2,3,4 hoedje van hoedje van, 1,2,3,4 hoedje van papier".

VRIJWILLIGE LANDSTORM

Vanaf 1914, voor aanvang van de Eerste Wereldoorlog, werd de Vrijwillige Landstorm opgericht (VL). Dit was de voorzetting van de schutterijen. Onderdelen van deze VL waren de Spoorwegdienst (20-2-'20), de Motordienst (27-1-'20), de Vaartuigendienst (13-2-'20), de Luchtwachtdienst (ongewapend) (9-3-'20) en de Luchtafweerdienst (1-1-'39)

De bewapening van de luchtafweerdienst, 2 cm kanonnen, werd indertijd gefinancierd door de industrie. In het embleem van deze dienst herkennen wij nog het huidige embleem van de luchtdoelartillerie.

Naast de Vrijwillige Landstorm werd de Bijzondere Vrijwillige Landstorm (BVL) opgericht in 1918 vanwege de revolutionaire acties van Troelstra. Bekend is de actie op het Malieveld waarbij de koets waarin koningin Wilhelmina en prinses Juliana zaten, werd uitgespannen en vervolgens werd getrokken door soldaten. De BVL was gemeentelijk ingedeeld met vrijwilligers, maar had geen mobilisabele status. Daardoor bleef tijdens de mobilisatie de BVL eigenlijk leeg achter omdat men zijn mobilisabele bestemming diende te volgen.

Activering Landstormtenu

Bij de activering van de VL werd men, door gebrek aan uniformen voorzien van een oranje armband en oranje band om de hoed voorzien van het rijkswapen, een koppel met munitie en een wapen. De VL was een particuliere instantie, geen regiment, geen deel van de strijdkrachten. Daardoor was het voor de Duitse bezetter mogelijk om in september 1940 de VL op te heffen.

Na de Tweede Wereldoorlog ontstond in 1948 de NATRES. Met in het begin infanterie, luchtdoelartillerie en hulp marechaussee. De Korpsstatus werd pas veel later verkregen.

THEMATENTOONSTELLING

Ieder jaar verzorgt het NATRES-museum een thematentoonstelling. Dit jaar staat deze in het teken van 60 jaar NATRES, haar ontstaan, de inzet in uitzendgebieden en bij nationale gebeurtenissen. Daarom hoeft hier niet verder uitgewijd te worden, u bent van harte uitgenodigd om deze thematentoonstelling zelf te komen aanschouwen.

Openingstijden van 1 april t/m 31 december zijn van 13:00 tot 16:00 uur en de toegang is vrij! Meer informatie over bereikbaarheid en openingsdagen en tijden kunt u vinden via www.natres.net. U kunt natuurlijk ook bellen met het NATRES-museum via tel nr. 0318-454492.

Kinderen actief in het museum

SCHIET- EN VAARDIGHEIDSDAG NATIONALE RESERVE: DEELNAME NATOPS

Op 17 oktober 2009 zal wederom de jaarlijkse landelijke schiet- en vaardigheidsdag Korps Nationale Reserve plaatsvinden in de Legerplaats Harskamp / Generaal Winkelman kazerne.

Met ingang van dit jaar wordt een test 'Nationale Operaties' toegevoegd aan de testen voor de vertegenwoordigende groepen van de compagnieën van het korps Natres.

Een initiatief dat vanzelfsprekend samen hangt met de eerdere integratie van RMT-reservisten met Natops-taken in het korps Nationale Reserve en de voorbereiding van de rol van de Natres-bataljons op deze nieuwe taak in de Nationale Veiligheid.

Iedere commandant RMC is uitgenodigd met één 'Natops-team' deel te nemen aan de landelijke schiet- en vaardigheidsdag.

Ieder "Natops-team" bestaat uit reservisten met de volgende functies:

- 1 Officier Veiligheidsregio (OVR) met functieplaats in het ROT
- 1 Liaison-Officier (LSO) met functieplaats in het COPI
- 1 Hoofd Diensploeg Actiecentrum
- 1 Officier Dienstploeg Actiecentrum
- 1 Adjutant vastlegger Actiecentrum

De test zal bestaan uit enkele opdrachten naar aanleiding van een scenario van een grootschalig incident, waarmee het Natops-team zal worden geconfronteerd. Deze opdrachten betreffen uiteraard het domein van de functietaken van de deelnemende reservisten in Nationale Operaties. Het zal -

grosso modo - gaan om de advisering en organisatie van de voor het scenario relevante ICMS-capaciteiten (ICMS = Intensivering Civiel-Militaire Samenwerking), inclusief de communicatie daarover in de organieke bijstandsstructuur en de registratie daarvan.

Het scenario en de details van de opdrachten blijven tot het moment van de vaardigheidstesten vanzelfsprekend geheim.

Het actiecentrum in vol bedrijf.

De test Nationale Operaties wordt voorbereid door kolonel (R) G. Lettinga, commandant van de bovenregionale LSO-groep OOV (Openbare Orde en Veiligheid) en majoor F. Kerkhof, stafofficier Nationale Operaties van Staf CLAS. De uitvoering en juring is primair in handen van majoor F. Kerkhof en kapitein (R) M. Dezentje Hamming van de bovenregionale LSO-groep OOV.

LANDELIJKE SCHIETWEDSTRIJD NRFK 2009

Op zaterdag 9 mei j.l. werd de landelijke schietwedstrijd van de NRFK verschoten. Met enkele uitvallers traden uiteindelijk 32 reservisten met elkaar in het strijdperk.

Ongeveer de helft van de schutters was van de KVNRO en de andere helft van de AVRМ. Er werd niet in teams geschoten, maar individueel. Geen bekens en medailles voor de besten onder de schutters, maar een ingegraveerde eervolle vermelding van de winnaars in het bord met een overlangs doorgezaagd pistool Glock of in een overlangs gehalveerd geweer Diemaco. Deze houten schildborden met de winnaars van de achtereenvolgende jaren hangen boven de bar in de kantine van de Legerplaats Harskamp ofwel de Generaal Winkelmankazerne.

Briefing op de schietbaan

De organisatie had de wedstrijd aantrekkelijk gemaakt met vier wedstrijdonderdelen: pistool Glock, geweer Diemaco, pistool FN Browning en geweer FAL. Met een compliment voor adjudant Fred Droog, die de avond daarvoor zelf de Glocks en Diemaco's uit Assen had opgehaald. Deze wapens waren voor inspectie tijdelijk ingenomen, maar door gebrek aan onderhoudsmonteurs en chauffeurs was het niet mogelijk geweest ze tijdig te retourneren.

Meldpunt

In kameraadschappelijke sfeer werden de ochtend en de middag op de geweerbaan of de pistoolbaan doorgebracht. De oefeningen voor Diemaco, FAL en FN Browning bestonden uit de scherpschutterstesten. Er was dus ook de mogelijkheid om een scherpschuttersbrevet te behalen op alle wapens behalve pistool Glock. Een dubbele uitdaging dus.

Wapenonderhoud

Onder prima weersomstandigheden met een geheel door de Paresto-Cadi-cateraar verzorgde lunch probeerde een ieder tot grote schuttershoogte te stijgen. Na afloop werden in het plaatselijk café de resultaten bekend gemaakt:

Glock:

- 1e plaats (gedeeld): lkol Roelofs en maj Van Doorn met eervolle vermelding op het winnaarsbord
- 2e plaats (gedeeld): sgt Bune, kap Heffels, kol Lettinga, sgt Steinvort en maj Voets
- 3e plaats: kpl Van der Linden

Er werden hier 7 scherpschutterbrevetten behaald.

Geweer (combinatie van Diemaco en FAL):

- 1e plaats: kol Lettinga met eervolle vermelding op het winnaarsbord
- 2e plaats: aooi Droog
- 3e plaats: lkol Roelofs

Twee deelnemers behaalden het scherpschuttersbrevet FAL.

De uitslag van het totaalklassement was hetzelfde als de uitslag op de Geweer-combinatie.

Kol G. Lettinga
Voorzitter Reservisten Schiet Commissie NRFK.

KVNRO GOLFDAG

Alweer voor de 17de keer werd op 19 juni 2009 de KVNRO Golfdag georganiseerd. Ieder jaar gehouden op een ander baan. Dit jaar was de keuze van organisator Ton van der Borg gevallen op Landgoed Bergvliet, een nog jonge baan, bij Oosterhout (Noord-Brabant).

Een divers gezelschap van 28 reserveofficieren van verschillende wapens en dienstvakken, al dan niet vergezeld van hun echtgenotes, had zich opgegeven. Door omstandigheden stonden er uiteindelijk 24 deelnemers op de eerste teebox. Allen de accu opgeladen door een prima lunch.

Om 13.00 uur de eerste afslag op een ogenschijnlijk makkelijke par-3. In flights van drie werd het een aangename middag golfen, met prima weer en uitstekende resultaten. Moeilijke en uitdagende holes werden een voor een door de deelnemers afgewerkt. Wat te denken van hole zes. Op deze par-3 baan moest de pin aangespeeld worden over een flinke vijver. Uitgerekend hier had de organisator de Neary uitgezet. Theo Houben liet zich hierdoor niet afschrikken en legde de bal op minder dan vier meter van de pin.

LONGEST DRIVE

De longest drive was uitgezet op de veertiende hole (par-5). Hier waren het Jeroen Auping ($\pm 230m$) en Heleen de Groot die de bal het verst op de fairway plaatsten. Ook was er een Leary op hole zeventien. Maar de lengte van deze hole in combinatie met de straffe tegenwind zorgde ervoor dat geen van de heren en slechts twee dames de green in twee slagen konden bereiken. Van deze twee dames was het wederom Heleen de Groot die de bal het dichtst bij de hole wist te slaan. Zij verdiende hiermee de door afdeling Limburg ingestelde wisselprijs: een granaathuls met inscriptie.

Ook werden er drie birdies gemaakt. De eerste door Heleen de Groot op hole vier, en de tweede door Lilian Barsingerhorn op hole tien. Zij speelde knap haar tweede slag over water op de op een eiland gelegen green. Haar echtgenoot, Gerard Barsingerhorn, bleef niet achter en maakte een birdie op hole elf.

Rond 18.15 uur kwam de laatste flight aan in het clubhuis, waar, na een borrel en een heerlijke douche, het diner werd opgediend. Tijdens dit prima diner zorgde organisator Ton van der Borg voor het verdelen van de prijzen.

De voorzitter van het organisatiecomité kap Ton van der Borg reikt de eerste prijs uit aan maj KMAR Gerard Barsingerhorn

IN DE PRIJZEN

Dit jaar ging de eerste prijs naar een nieuweling onder de deelnemers. Gerard Barsingerhorn wist met een totaal van 38 stablefordpunten zowel overall te winnen én als 1ste reserve officier te eindigen. Hij verdiende hiermee de legpenning in goud van de KVNRO en een vermelding op de wisselprijs. Daarachter was het spannend. Reserve officier Rudi Houwert werd met 34 stableford punten tweede overall en ontving de legpenning in zilver. De legpenning in brons en derde prijs overall, ging naar de eerste dame, Ans Willigenburg. Zij kwam hiermee in het bezit van de wisseltrofee voor de dames.

EEN GESLAAGDE DAG

Organisator Ton van der Borg kan met een goed gevoel terug kijken op een zeer geslaagde golfdag met goed weer en enthousiaste deelnemers. Volgend jaar zal naar verwachting, op een andere baan, de achttiende KVNRO Golfdag worden georganiseerd op 18 juni. Daarbij moet er, door de stijgende golfpopulariteit, een groter aantal deelnemers verwelkomd kunnen worden!

Gerard Barsingerhorn

MUSEUM GRENADIERS EN JAGERS HEROPENING

Het bestuur van het museum Grenadiers en Jagers meldt met gepaste trots de heropening van het museum door ZKH Prins Willem Alexander. Zij nodigen iedereen uit een bezoek te brengen aan het prachtige museum.

Bezoekadres: Oranjekazerne, Maasdijklaan 5, Arnhem (Schaarsbergen), telefoon : 026-3533369 (alleen tijdens openingstijden)

e-mail : museumggj@mindef.nl

website: www.garderegimentgrenadiersenjagers.nl
klik door naar erfgoed en dan museum

openingstijden : 1 april t/m 31 oktober :
woensdag en donderdag 10.00 - 16.00 uur (m.u.v feestdagen); buiten deze periode op aanvraag

DE LAATSTE KANS OM NOG DIT JAAR UW MILITAIR RUITERBEWIJS TE BEHALEN.

**3 OCTOBER 2009
MRB EXAMENDAG
HARDENBERG.**

HEEFT U AL INGESCHREVEN?

Inschrijven via het inschrijfformulier op de website van de Stichting Militair Ruiterbewijs - www.militairruiterbewijs.nl
en voor de oefenweekenden Manege Hoogenweg - vof@manegehoogenweg.nl

De inschrijving voor dit examen sluit 19 september 19.00 uur.

CIOR MILCOMP SLAAT WEER TOE ZEER SUCCESVOLLE MVK VOOR CIOR-PLOEG

Woensdag 1 juli en donderdag 2 juli jl : de Nederlandse Militaire Kampioenschappen Militaire 5-kamp. Hét onderdeel van de sportkalender waar we als CIOR militaire sportploeg onze capaciteiten willen laten zien. Dit jaar natuurlijk ook weer.

In het kader van het toekomstplan voor de CIOR sportploeg werd dit jaar voor het eerst een training georganiseerd speciaal voor reservisten die ook deel wilden nemen aan de 5-kamp, maar zelf geen trainingsmogelijkheden hadden. Hierover is elders in de RO bericht. Bijna alle deelnemers aan deze training gaven acte de presence op de wedstrijd zelf.

De 5-kamp is een wedstrijd die afgeleid is van het velen welbekende ZMV. Sedert vijf jaar zijn naamstelling, puntentelling én beloningwijze aangepast. De opbouw is nu dusdanig dat voor ieder onderdeel een leeftijdsafhankelijke minimumeis gehaald moet worden. Van alle resultaten worden de punten opgeteld die bij het behalen van alle eisen recht kunnen geven op achtereenvolgens: de bronzen, de zilveren en de gouden MVK-speld en daar weer boven het 5-kampkruis. Dit 5-kampkruis, dat uitgereikt wordt door het NOC NSF, is natuurlijk voor iedereen die deelneemt het ultieme doel.

Omdat veel van de atleten van de CIOR-sportploeg registratief ingedeeld zijn bij 1 CIMICbat, is er dit jaar voor gekozen hen in een aparte ploeg in te schrijven. Zodoende was de CIOR sportploeg dit jaar ook min of meer zijn eigen concurrentie. Bij de CIOR-ploeg deden mee: Aoo John Graafmans, Elnt Koen Wagemakers, Elnt Hans van Dommelen, Elnt Ronald Willekes en Elnt Patrick Bonné. De 1 CIMICbat ploeg bestond uit Maj Patrick Slaats, Kap Philip Capel, Kap Manfred Tjapkes, Kap Ad Verhagen, Lkolmarns Rinus Zwijnenburg en de Maj Caspar Versteegden. Alles bij elkaar een groot gezelschap dat behoorlijk zijn stempel op de wedstrijden wist te drukken.

Het eerste onderdeel van de MVK is het schieten. Dat verliep eigenlijk voor al onze sporters goed. Over het algemeen werd er uitzonderlijk goed geschoten, van de 200 deelnemers schoten er 21 een zogenaamde 'volle bak': 0 missers.

Het volgende onderdeel, het handgranaatwerpen, leverde meer problemen op en alle atleten van de twee ploegen lieten onnodig punten liggen. Sommigen haalden zelfs de eis niet. Hoewel er veel op dit onderdeel getraind is, was dat blijkbaar toch niet afdoende of was de concentratie op het moment suprême niet helemaal jé dat! Handgranaatwerpen is typisch een onderdeel, net als schieten, waarbij de vorm van de dag en concentratie op het juiste moment allesbepalend zijn.

MIXED FEELINGS: DE HIBA

Met mixed feelings gingen de meesten dus op weg naar het derde onderdeel van de eerste dag, de hindernisbaan. Vanwege de extreme hitte was de start van de hiba uitgesteld van 13.00 naar 16.00 uur. Ondanks dat uitstel was het nog dusdanig heet, dat alleen al omkleden ervoor zorgde dat men eruit zag alsof men al drie hiba's gelopen had. Sommige mensen leken wel te smelten. De organisatie zorgde voor genoeg sponzen en water om hittestuwing aan de finish te voorkomen, desondanks zag het er soms wel eng uit... De hitte remde de atleten echter niet in hun prestatiedrang en bijna iedereen liep een goede tijd waarbij de klassementslopers allemaal tussen de 2.50 en 3.20 min liepen. Onze posities in het algemeen klassement verbeterden weer!

Vanwege het extreem hete weer en de ervaringen daarmee op woensdag was ervoor gekozen om de start van de cross op donderdag naar voren te halen van 12.00 naar 10.00 uur. Dit was natuurlijk prettig omdat het dan tijdens de cross wat minder warm zou zijn. Maar zoals Cruijff al zei ieder voordeel hept een nadeel; het nadeel hier was dat het op één na laatste onderdeel, het zwemmen, dan natuurlijk ook vervroegd diende te worden. Normaal gesproken is de eerste start om 07.30, nu zou dat al om 06.00u zijn. Dat betekende dat we allemaal vroeg ons bedje in doken om de volgende ochtend fris om 4.45uur op te staan, teneinde tenminste met een beetje een wakker lichaam aan de start te verschijnen. Hoewel dat bij de een wat beter lukte dan bij de ander, waren de zwemtijden over het algemeen goed tot zeer goed. In ieder geval genoeg om nog wat plaatsjes naar voren te schuiven in de klassementen. Kap Philip Capel, die voor de eerste keer deelnam had een wat onfortuinlijke race, daar hij bij de afzet vanaf de eerste balk wat overenthousiast te werk ging en met zijn hoofd vol de tweede balk raakte. Met twee dikke bulten, ietwat groggy en waarschijnlijk met een gebroken neus wist hij zijn race toch te volbrengen en zijn limieten te halen.

De zwemtijden waren zeer goed

HET SLUITSTUK: DE CROSS

Hierna was natuurlijk het sluitstuk: de cross, aan de beurt. 8 km door het terrein is normaal gesproken al zwaar genoeg, maar omdat de temperaturen om 10.00 uur reeds infernaal waren en er door de droogte van de afgelopen week een enorme hoeveelheid los zand op het circuit lag, werd het van zwaar... héél zwaar. Dit leidde bij de meeste atleten toch wel tot wat langzamere tijden dan vorig jaar, maar aangezien dat voor iedereen gold, wisten de klassementslopers hun posities met minimaal verlies te consolideren. Door de hectiek rond de vervroeging van de start en de daardoor kortere tijd tussen zwemmen en lopen, miste een aantal atleten dat wat lager in het klassement stond zijn starttijd en leverde daardoor zonder te lopen al tijd en dus punten in. Leermomentje dus!!

Nadat iedereen deze beproeving had doorstaan, werd het tijd om het stof weg te gaan douchen, te lunchen en te zien wat de prijsuitreiking zou gaan brengen. Welnu, de lunch was een goed georganiseerde blauwe hap en de prijsuitreiking bracht ons Erica Terpstra die met haar welgemeende enthousiasme een goede en leuke sfeer wist te creëren. Allen die een kruis of een oorkonde voor tweede, derde of vierde keer behalen van het kruis uitgereikt kregen, werden door haar persoonlijk gefeliciteerd en meestal gezoend uit naam van NOCNSF.

Erica Terpstra met de NOCNSF-laureaten

PRIJSUITREIKING

En dan natuurlijk waar het allemaal om begonnen was, de prijzen: in het teamklassement deed het CIOR-team wat er van hen verwacht werd en won de eerste prijs. Hiervoor tekenden John Graafmans, Koen Wagemakers, Hans van Dommelen en Ronald Willekes. Natuurlijk een FANTASTISCHE prestatie. Het team van 1 CIMICbat legde beslag op een zeer eervolle vijfde plek, na CIOR, KMA, KIM, 11 LMB en 13 Mechbrig, maar nog altijd voor onderdelen als Korps Natres, Genie Wezep, 45 Painfbat, OTCMAN en CSZK.

Individueel werd er ook zeer goed gescoord: Het gehele podium bij de categorie 35-45 jarigen was CIOR, John Graafmans werd eerste, Koen Wagemakers tweede en Hans van Dommelen derde.

Ad Verhagen wist bij de categorie boven de 46 beslag te leggen op de derde plek, en dat ondanks het feit dat zijn serie granaten volledig de mist was ingegaan, waarmee zijn kans op een kruis was verkeken. In het kader van de punten voor het teambelang heeft hij de wedstrijd toch afgemaakt, waarvoor hij op deze manier beloond werd.

En dan de kruizen. Maj Patrick Slaats nam voor de eerste maal deel en veroverde direct het 5-kampkruis. Patrick Bonné behaalde voor de tweede maal het kruis, Hans van Dommelen, Koen Wagemakers en John Graafmans voor de derde maal. Tot nu toe zijn er slechts zeven personen die het 5-kampkruis vier keer uitgereikt hebben gekregen en daar hoorden natuurlijk ook mannen van ons bij: Ronald Willekes, Rinus Zwijnenburg en Caspar Versteegden viel deze eer te beurt.

Drie van de zeven personen die ooit vier keer het 5-kampkruis haalden.

Kortom, het was een zeer zwaar, maar zeer bevredigend midweekje te Oirschot met een lekker temperatuurtje en met aansprekende resultaten. Voor de CIOR ploeg geldt nu natuurlijk: ga zo door in Sofia!

Maj Caspar Versteegden
Cdt CIOR Milcomp

OPEN MONUMENTENDAGEN IN HET LEGERMUSEUM IN DELFT

Het landelijke thema van de Open Monumentendagen op 12 en 13 september is Op de kaart. Een mooie gelegenheid om het Legermuseum eens vanuit een andere invalshoek te komen bekijken. Hoe is het gebouw door de eeuwen heen in beeld gebracht en welke rol heeft het gebouw gespeeld? En wilt u meer weten over de militaire historie van Delft? U ontvangt dit weekend gratis een plattegrond voor een stadswandeling langs markante militaire gebouwen in Delft. Of neem de boot die je zaterdag gratis van en naar de Schiehallen vaart. Het museum is dit weekend bovendien gratis toegankelijk!

ARMAMENTARIUM: IN VIER EEUWEN VAN WAPENARSENAAI TOT LEGERMUSEUM

De Staten van Holland en West-Friesland bouwden in 1602, aan de Korte Geer in Delft, het Armamentarium als wapenmagazijn en al in 1692 werd het complex uitgebreid met een groot magazijn. In deze gebouwen, die altijd eigendom van Defensie zijn gebleven, werd in 1986 het Legermuseum gehuisvest. Dit voor Delft zo gezichtsbepalende gebouw vinden we door de eeuwen heen terug op landkaarten, plattegronden; stadsgezichten, topografische kaarten, uitbreidingsplannen, gravures en ontwerptekeningen. In de leeszaal van het Collectie Informatie Centrum is een aantal hiervan te zien.

Er zijn dit weekend speciale rondleidingen door het gebouw.

De zaterdag wordt extra feestelijk opgeluisterd door optredens van de Q Big Band Delft, de saxofoongroep "Saxomania" en door de Aspiranten, de Koninklijke harmoniekapel uit Delft.

Datum: zaterdag 12 en zondag 13 september 2009

Tijd: 12.00-17.00 uur

Toegang: gratis

Muziekprogramma zaterdag 12 september:

12.00 – 12.30 uur	Q Big Band Delft
12.45 – 13.15 uur	Saxofoongroep 'Saxomania'
13.30 – 14.00 uur	Q Big Band
14.30 – 15.15 uur	De aspiranten – Koninklijke Harmoniekapel, Delft

De boot tussen het Legermuseum en de Schiehallen vaart van 12.00 tot 17.00 uur af en aan.

KONGSBERG

NASAMIS

- the Surface Launched AMRAAM Air Defence System

- In delivery as part of RNLA FGBADS
- In operational use in several NATO countries
- More than 30 000 hours in continued active mission operations
- More than 100 ground launched live firings performed
- World leading BMC4I system
- Designed for growth - control of indigenous and future sensors and effectors

WORLD CLASS – through people, technology and dedication

Kongsberg Defence & Aerospace AS
P.O.Box 1003 - N-3601 Kongsberg - Norway
Phone: +47 32 28 82 00 - Fax: +47 32 28 86 20
E-mail: office.kda@kongsberg.com
www.kongsberg.com

Represented in The Netherlands by
PRODAS DEFENCE & SECURITY
- The Hague. 070-750 8320

AFDELINGSACTIVITEITEN

Veel afdelingsactiviteiten van de KVNRO staan ook open voor leden van andere afdelingen. Indien u in het activiteitenoverzicht iets van uw gading ziet buiten de eigen regio, neem dan contact op met de secretaris van de organiserende afdeling of een bij de activiteit genoemde organisator. Houd er rekening mee dat aan deelnemers van buiten de afdeling soms een (grotere) bijdrage in de kosten wordt gevraagd.

LANDELIJKE EN INTERNATIONALE ACTIVITEITEN

Zie KVNRO Jaarplan in Reserve Officier nr 5-2008

CIOR

Schietsen
Samen met Noord-Brabant West

CIOR – MIL COMP

Maj. Ir C.J.G.M. Versteegden
casverst@yahoo.com
06-2041 9417
Trainingen Vijfkamp: Centrale trainingen op vrijdagavond 20.30u
Bel of mail als je deel wilt nemen.

AMSTERDAM-KENNEMERLAND

Secr: Ing. J.G.J. Borsboom
Ds. M.L. Kingweg 217
1504 DG Zaandam
tel: 075-616 6185 (p)
075-653 3618 (k)
e-mail: janborsboom@hetnet.nl

Schietsen

Inl: G. Vermes
020 - 453 77 73 (p)

BRABANT-OOST

Secr: Kap Ing. L.W. Schaffers
Opera 100
5629 NX Eindhoven
040 - 242 3827 (p)
brabant-oost@kvnro.nl

Activiteiten 2009

8 sept: Eerste sport na de vakantie, RvS kaz., Oirschot, aanvang 19.45 u.

20 sept: Fietstocht voor het hele gezin, ergens in Brabant Oost

22 sept: Avond oefening, regio Brabant (exacte locatie volgt). Ergens in het najaar: bezoek vliegbasis Eindhoven (informatie volgt tzt).

11 okt: Herfstwandeling (de 33e!) voor het hele gezin, ergens in ons mooie Noord-Brabant.

22 okt: Avond oefening, regio Brabant (exacte locatie volgt)

Afdelingsbijeenkomst

Elke dinsdagavond vanaf 21.30 uur (na de sport), off/oo-mess RvS kazerne Oirschot. Elke eerste donderdag van de maand vanaf 16.30 uur in Sociëteit 'de Bossche Bol', KEK gebouw, Lunettenkazerne Vught. Aansluitend is een gezamenlijk diner. Toegang tot de kazernes onderoverlegging van een geldig legitimatiebewijs.
Inl: R. Uiterwijk 0345-57 2711 of de secretaris

Schietsen

Gezamenlijk met Noord-Brabant West, zie daar voor data.
Schietsbaan RvS kazerne Oirschot

Inl: J. Dijkman, 040-245 6648,
jan.dijkman@philips.nl

Sport

Elke dinsdagavond 19.45 uur, indoor-training/zwemmen, sportaccommodatie RvS-kazerne Oirschot.
Inl: E.J.C. Reepmaker van Belle,
040-2834283

Speciale activiteiten

Informatie: G. Eversen 040-241 7009.
Kijk ook op de website van de KVNRO onder afdeling Brabant-Oost

FRIESLAND

Secr: J.C. Robijn
Julianalaan 34
8932 AA Leeuwarden
06-5385 7970
friesland@kvnro.nl

Voorlopig jaarplan 2009

19 sep: 25e Eendaagse Militaire Prestatie Tocht.

26 sep: Schietsen Scramble.

31 okt.: Schietsen Scramble

21 nov.: Lady schietsen.

12 dec.: 47e Midwinterschietsen.

Schietsen

Inl: G. Frijling, 0566-621 827 (p)
G.Frijling@chello.nl

Sport

Elke maandagavond 20.00-21.00 uur Vliegbasis Leeuwarden. Inl/opgave: via de secretaris

kijk ook eens op:
www.kvnrofriesland.nl

'S-GRAVENHAGE

Secr: Kap (R) J. Reijnen
Willem Dreespark 25
Den Haag
070-388 6550
denhaag@kvnro.nl

Werkgroep herdenking Ypenburg

Maj b.d. T. van der Plas
Ypenburg@kvnro.nl

Sporten

Maandagavond Alexanderkaz.,
inl: elnt R.A.J. Hofschreuder
071-3012951

GRONINGEN-DRENTHE

Secr: kap log W.J. Timmer
Pomonaweg 9
9919 HS Loppersum
0596-573 668
wjtimmer@hotmail.com

Schietsen

Inl: via de secretaris

LIMBURG

Voorzitter lkol C. van der Ploeg
C.vdPloeg@inter.nl.net

Schietsen

Gezamenlijk met Noord-Brabant West, zie daar voor data.
Inl: K.J. Adams
045 - 525 6347
k.j.adams@versatel.nl

NOORD-BRABANT WEST

Secretaris:
Maj Ir C.J.G.M. Versteegden
Burgemeester Vlaklaan 4
4927 AB Hooge Zwaluwe
0168-483 389
casverst@yahoo.com

Schietsen

Het schietsen van de afdeling Noord-Brabant West vindt plaats te Oirschot, gezamenlijk met CIOR en de afdelingen Brabant Oost, Zeeland en Limburg. Data 2009: 10 okt, 7 nov, 12 dec. Inl.: maj. J.Maijen, 013-463 3687

OOST

Messborrel

Iedere eerste dinsdag van de maand van 16.30 uur met deelname aan de gezamenlijke maaltijd vanaf 17.45 uur. Locatie: mess Koning Willem III Kazerne Apeldoorn.

Activiteiten

8 sep: presentatie IDEA in Uruzgan
29 sep: Simulatorschietsen KW III (ook bd-ers)
6 nov: diner dansant in officiersmess ASK, de 'Knobbel'

NRFK schietsen

10 okt 12.00-16.00 uur
19 dec 12.00-1600 uur

Secr: Lkol Ing. A.J.(Ton) Voets
oost@kvnro.nl
Dillenburglaan 1
6881 NV Velp
026-362 3111

ROTTERDAM

Secr: D.J. van Alphen
J. van Vessemsingel 22
3065 NH Rotterdam
010-20 20 820 (p)
010-20 20 388 (f)
rotterdam@kvnro.nl

Afdelingsbijeenkomst

Elke derde dinsdag van de maand vanaf 18.00 uur met deelname aan de maaltijd.
Inl. bij D.J. van Alphen. Opgave uiterlijk een week van tevoren via rotterdam@kvnro.nl

Sport

Elke vrijdagavond
Inl: Frank Bakker
fhc.bakker@hccnet.nl
0180-615076
Kijk ook op de website van de KVNRO onder afdelingen: Rotterdam

TWENTE

Secr: S.C. ter Elst
Dublinstraat 21
7559 KG Hengelo
074-250 5884 (p)

Schietsen

Inl: J.F. Popma
074 - 277 5074 (p)
jf.popma@home.nl

UTRECHT

Secr: maj J. Vinckemöller
utrecht@kvnro.nl

Schietsen

Inlichtingen en aanmelden via de schietcommissaris:
Maj J.H.J. Garrels
030-228 3770 of 06-5066 6998
jhgarrels@wanadoo.nl

Op de donderdagen 17 september, 22 oktober, 19 november en 10 december 2009 bent u alleen of samen met een introduc e vanaf ca. 17:00 uur van harte welkom in de kantine (gebouw R) van de Bernhardkazerne te Amersfoort voor de maandelijke messborrel. De daarop volgende maaltijd is in het restaurant van het eraast gelegen gebouw Q.

Aanmeldingen voor deelname aan deze bijeenkomsten uiterlijk  en week van tevoren bij J.N.A. Groenendijk telf. 030-6562654 of per e-mail naar j.n.a.groenendijk@xmsnet.nl

ZEELAND

Secr: Ing. J.J. Botman
Breedmede 30
4337 AS Middelburg
0118 - 616 724 (p)
0118 - 652 500 (k)

BELGIË

Secr: Kap Mr. M.L. Hoeberigs
Leeuwerikendreef 14
3090 Overijse, België
e-mail : math@telenet.be
(+32) 229 546 00 (k)
(+32) 230 580 08 (p)

CURAAO

Secr: Robert Hagen
kvnro_curacao@yahoo.com

Afdelingsborrel

Elke laatste dinsdag van de maand vanaf 17.30 uur met deelname aan maaltijd